

ἐφηλωτός *v.* βάλανος.
 ἐφημερινός hodiernus.
 ἐφημερίς *calendarium*, diurnus (-um),
 -ίδις ratio (-ones). *Cf.* ephemeris.
 ἐφημερος hodiernus, -ον dictamnus. *Cf.*
 ephemeris 2.
 ἐφησυχάζω *v.* ἐπησ-.
 ἐφθός assus, coctus, decrepitu
 ἐφιάλτης incubo, incubus, succubus. *Cf.*
 ephialtes.
 ἐφίεμαι appeto, competo.
 ἐφικνοῦμαι attingo.
 ἐφιορκῶ *v.* ἐπιουρκῶ.
 ἐφιππιον phalera, scordiscas, scor-
 discus, sella, stratra (ἐπιίππιον). *Cf.*
 ἱμάς, ephippium (*expl.* ornamenta equo-
 rum, frena).
 ἔφιππος eques, equester. *Cf.* ἀνδριάς.
 ἐφίστημι imminéo, insisto, instruo,
 -ιστῶ instigo, -ίσταμαι imminéo, in-
 sisto, ἐφέστηκα insto, praesum, ἐφεστώς
 praepositus.
 ἐφοδία circuitio.
 ἐφοδεύω desurgo.
 ἐφοδιάζω impetum facio, irruo.
 ἐφοδιασμός παντός πράγματος instru-
 mentum.
 ἐφοδιαστής invasor.
 ἐφόδιον viaticum, -α cibarium (-a), com-
 meatus, viaria, πρὸς τὰ -α ad ali-
 monia.
 ἔφοδος impetus, invasio, -ον ποιεῖν invado.
 ἐφοδος circitor.
 ἐφοπτ- *v.* ἐπουπτ-.
 ἐφόρησις invasio.
 ἐφορμῶ invado, irruo, pervado, -ῆσαι
 ingruit (-ere).
 ἔφορος inspector, -ὸ δαίμων ὁ ἐπορῶν
 τόπον τινὰ genius.
 ἐφορῶ inspecto, inspicio, reviso, ἐπιδε
 sed eccum, ἐφιδῶν inspicieus. *Cf.*
 ἔφορος.
 ἐφοψία *v.* ἐποψία.
 ἐφυβρίζω irrogo.
 ἐφυσρίς, ἐξάπουν ἐπινηχόμενον τῷ νώτῳ
 timulus.
 ἐχεναῖς parvus pisciculus.

ἐχέτλη (ἀρότρον) stiva.
 ἐχεφοροσύνη sagacitas.
 ἐχέφρων sagax, sollers.
 ἐχθές heri, hesterno die. *Cf.* χθές.
 ἐχθεσινός hesternus. *Cf.* χθειςινός.
 ἐχθραῖ inimicitia (-ae), simulas (-ates).
 ἐχθραίνω inimico.
 ἐχθροποιῶ inimico.
 ἐχθρός adversarius, inimicus, - et ἐχθι-
 στος infensus, infestus, -ὸν ποιεῖν ini-
 mico.
 ἐχίδνα curcio, serpens, vipera (*et* ἐχίδνη).
Cf. ἴος.
 ἐχιδνοειδής vipereus.
 *ἐχινάτον echinatum.
 ἐχίνος echinus, ericius, - χερσαῖος erina-
 ceus.
 ἔχιον personacia.
 ἐχίς vipera.
 ἐχίτης gemma.
 ἔχω habeo (*cf.* echis), ἀκριβές - certum
 habeo, εὖ - valeo, εἰς χρῆσιν - in usum
 habeo, ἐν ἐξουσίᾳ - potior, τούτων οὐ-
 τως ἐχόντων haec cum ita sint, quae
 cum ita sint. *Cf.* ἔθος, ἐλάττωμα, λο-
 γισμός, μέριμνα.
 ἐψητής arillator. *Cf.* ἐψητής.
 ἐψημα decoctum, defrutum, lixum, pas-
 sum, sapa.
 ἐψησις coctura 2.
 ἐψητής coctarius (coctuarus). *Cf.* ἐψητής.
 ἐψητός coctus.
 *ἐψόπωλις popina.
 ἔψω coquo, ἐψημείος coctus.
 ἔω demitto, omitto, sino.
 ἔωθεν ante lucem, mane, matutino.
 ἔωθινός matutinus, procrastinus, - ἀστήρ
 lucifer.
 ἔψος matutinus.
 ἔως donec, donicum, dum, usque, - ἂν
 usque dum, - οὐ quatenus, quoad us-
 que, - πότε quamdiu, quousque, usque
 quo, - τίνος quamdiu, quoad, - τοσοῦ-
 τον tamdiu, - τοῦ dum, quamdiu, - τον
 adhuc, - τρίτον usque tertio, - ὧδε usque
 eo, usque hic, - θερμόν ἐστι dum calet.
 ἐωσφόρος (ἀστήρ) lucifer.

Ζ.

ζάκοτος iracundus.
 ζάκουρος antistes.
 ζάλη aestus, fervor, motus, tempestas.
 ζέα centenum, milium, scandula, ζειά
 ador (*ib.* etiam ζέα), far, mola. *Cf.*
 paritio (= panicium).
 *ζεῖζιν (= -ιον) mamma. *Cf.* βίζιν et
 ζίζιν?

ζεμα ius; sucus. *Cf.* azyma (*v.* p. 435),
 zema.
 ζεστός calidus (*cf.* p. 436), elixus, fer-
 vens, fervidus. *V.* μαλάχη. μολόχη.
 ζευγγιάτης arator, bubu us, iugaris,
 iugula, iunctor.
 ζευγίζω combino, - κατὰ τέσσαρας con-
 quaterno, - κατὰ δύο combino.

ζεύγη iunctorium, subiuga.
ζεύματα iumentum (-a).
ζευγνύω combino, copulo, iungo, - κατά τεσσάρων conquaterno; **ζευγθεῖς** iunctus, - συμβιώσεως χάριν confarreatus, ἐν πρώτοις ζευχθέν κτήνους iugites (iugeb), **ζυγὲν** cf. iunctum.
ζεύγος par 2.
ζευκτήρες coniugulae.
ζευκτης iunctor.
***ζευκτικαί** ἡνίαυ iungla.
***ζεύξιππος** desultor, iunctor.
ζεύξις iunctio, iunctura, - κατά δύο combinatio, - κατά τέσσαρας conquaternatio.
Ζεύς Iupiter, Iucerus, - ἀστράπτων Iovis fulgerans, - βροντῶν Iovis tonans, - κραινίος dium, Iovis fulminalis, Iovis fulminans, - κτήσιος Iovis peculiaris, - μέγιστος Iovis maximus, - ξένιος Iovis hospitalis, **Διὸς Καπιτωλίου** Iovis Capitolini. (γ. ἱερῆς, σημειών, νιός).
ζεφύριος favonialis.
ζεφυρός favonius, zephyrus.
ζέω bullio, elixo, ferveo, fervesco, - ἐπὶ θερμοῦ bullio, scaturrio, - ἐπὶ ὀργῇ exandresco, πάντῃ ζέει valde calet.
***ζηλῆς** pelex.
ζηλεύω aemulo (-or), pelico.
***ζήλη** concubina, pelex, rivaria, succuba.
ζήλος aemulatio, pelicatio, pelicatus, zelus.
ζηλοτυπία obtrectatio, pelicatio, pelicatus.
ζηλότυπος pelex, pelicator, zelotypus. Cf. zelocius.
ζηλοτυπῶ aemulo, pelico, zelo.
ζηλώ zelo.
ζήλωσις aemulatio, pelicatus.
ζηλωτής aemulator, aemulus, zelotes, zelotypus.
ζημία coniectura, damnum, detrimentum, dispendium, fraus, iactura, multa, multio, suspendium, - αὐτοκλεισμένη, ὑπαχθισμένη dispendio feriendum.
***ζημιάω** damno.
***ζημιόψυχος** damnatus (-issimus).
ζημιῶ affligo, damno, mulco, - οὐμαι damnum patior, detrimentum patior, - οδοῦμαι affici damno.
ζημιώμα detrimentum.
ζητήμα quaestio.
ζητημάτων quaestiuncula.
ζητήσις controversia, desiderium, disceptatio, quaestio, scrutinium, tractus.
ζητητής quaestor.
ζητητικός sagax.
ζητῶ quaerito, quaero, ventilo, - εἰ limo (limatur).
ζιβύνη et **σιβ.** venabulum. (Cf. zibina (expl. lancea).

***ζιγάρι** (?) aniso.
ζιγγίβρις cf. gingiber.
ζιζάνιον lolium, violola. Cf. zizania.
***ζίζιν** v. κρέας. Cf. ζείνιν.
ζίζιφον ziziphum.
ζιμνίον v. σμηνίον.
ζιμλή scalpellum, scalpus. V. σμίλα.
ζυμν- v. σμνρ-.
ζυμνραῖνα v. μύραῖνα.
ζοφερός niger, taeter.
ζόφος caligo, tenebra. Cf. imber.
ζύγαινα balaena, caeruleus.
***ζυγάτιον** iugeratio.
ζυγή iunctio, par 2, pareclum.
***ζυγιατής** iumentarius.
ζύγιον statera.
ζυγίς cf. serpyllum.
ζυγοκέφαλον iugum.
ζυγόν et **frequentius** -ός copula, examen, iugum, iunctum, libra, scama, statera, trutina, - ὅν σκάφης et πλοῖον iugum, transtrum, - τὸ ξύλον τὸ ζευγνύον τὰ ζῶα iugum, - ὅς κρατοῦλον libra, - χροσοχόν statera, - ὅς ἐν ᾧ σταθμίζουεν examen, libra, statera, trutina, ἴσφ - ᾧ aequa lance. (γ. ῥοπή, σέλας).
ζυγοστάσιον librarium, ponderatorium.
ζυγοστάτης libripens, ponderator, - αι libratores.
ζυγοστατῶ libro, pondero.
ζύγωμα πλοῖον iugum, transtrum.
***ζύθιον** fermentum.
ζύθος cilicia, furta, turbulentus (-um), zythum, - ἀπὸ σίτου curmen.
***ζυμαίνω** (?) fermentum (-o).
ζύμη fermentum (cf. etiam fermento s. f. et sarmentum), sucus, zema (zima), πόμα ἀπὸ ζύμης fermentum.
ζυμίτης fermentatum.
ζυμῶ fermento.
ζῶ vivo, ζῆ superstit, ζῶν vivens, vivus, ζῶσα vivula. V. πνέω.
***ζωαγωγόν** (?) pastorium.
***ζωγείαι** abiugus.
ζωγραφία pictura.
***ζωγραφίδες** pictura (-ae).
ζωγραφική pictoria.
ζωγράφος pictor.
ζωγραφῶ pingo.
ζωγρεῖον et **ζώγριον** cavea, caveola, - ἰχθύων vivarium.
ζώγρος (et -ον?) cavea.
ζωδιακός et -όν sigillatum, signifer. Cf. zodiacus.
ζώδιον sigillum, signum, cf. zozum, δύο - α duo signa, cf. dyozoda.
***ζωδιοποῖός** signarius.
ζωδιοφόρος signifer.
ζωή vita, - ἀνθρωπίνη vita humana.
ζωήρος vivax.
ζώμα cinctus. Cf. ζῶμα.

*ζωμάλιστρον v. ζωμάρευστρον.

ζωμάρευσις v. ζωμήρευσις.

ζωμάρευστρος (et -άρευστρον et -άρευστρον et -άλιστρον) cattia, trulla, trullaria.

*ζωμεντής (?) iuscellarius.

ζωμεντόν ius 2.

ζωμήρευσις et -άρευσις popia, trulla, trulla lignea.

*ζωμίτης (?) cf. iuscellarius.

ζωμοποιός iuscellarius.

ζωμός ius 2., cf. zomos, - παχὺς tucetum, διὰ -σθ iuscellatas. Cf. etiam κατάρχμα, ψιλήπλευρον.

ζωνάρι(ον) cingillum.

ζώνη arcus, balteum, calautica, cinctus 1., cingulum, semicinctium, zona, - οὐράνια plaga. Cf. ἄξωστος.

ζωνίον cingulum.

ζώννυμι et -ῶ accingo, cingo, praecingo; ἐξωσμένος cinctus 2., -οι ἐν πυλῆμα endo procinctu.

ζώντως vivide.

ζῶον animal, - ἄγριον v. παγίς, - ἄλογον animal, muta bestia (cf. μασθός, μιξίς, φθειράριος), - λογικόν animal, - τετραπόδον v. ἀγωγή. Cf. vita.

ζωοποιῶ vivifico.

ζωός incolumis, vivus.

*Ζωπύριον cf. azofirion.

ζώσιμος victurus, vitalis.

ζώσις cinctus 1.

ζῶσμα cinctus 1. Cf. ζῶμα.

ζωστήρ balteum, cingulum (et -a). De glossa cincto v. ζώστης.

*ζωστήριον cingulum.

*ζώστης cincto (v. p. 436).

ζωστός et -όν praecincta, subarmalis (-le), -ή praecinctus 1. (-a).

*ζώστρα cf. ζώστρον.

*ζωστήρις (Eins.) cingulum.

ζώστρον: -α (an ζώστρα?) cinctura, cingulum (gingla).

ζωτικός vitalis, vivalis, vividus.

H.

ἦ an, aut, quam, ve, vel, - οὐ necne, - τί quidve. Cf. ἦ, ἦτοι, πρίν.

ἦ = ἄρα an, anne. Cf. ἦ.

ἦβη iuventa, iuventas, iuventus, pubertas, pubes.

ἦβῶ adoleo, -ῶν puber.

ἡγεμονία ducatus, imperium, regnum.

ἡγεμονικός praesidialis, principalis. Cf. θρόνος.

ἡγεμών consularis, ducator, dux, praeses, princeps.

ἡγητορία: περί -ας actus quidam.

ἡγητωρ cf. agitator.

ἡγοῦμαι duco, dux sum, existimo, opinor, pendo, reor, - σε πολλοῦ pendo magni te, - εὐπρόσδεκτον acceptum habeo, ἡγούμενος v. ἐπίσταθμος, τάγμα.

ἡδέως grato, iucunde, libenter, suaviter.

ἡδῆ etiam, iam, iamdiu, - ἐκ πολλοῦ cf. iamdiu, - πάλαι iamdudum, iampridem, - πρότερον iampridem, - πρῶτον iamprimam, - τε tandem, - ἡμην iam eram, καὶ - iamque. Cf. ἐντέσθην.

ἡδομαι v. ἡδῶ.

ἡδονή libido, suavis, voluptas.

ἡδονικώτατος medullitus.

ἡδός delectatio.

*ἡδύανθος (?) viola.

ἡδύβιος voluptarius.

ἡδυλόγος scurra.

ἡδυνοντες (?) cf. ethinones (expl. delectabiles).

ἡδύοσμον et -ος menta, menta nigra, menta sicca, procinacia. Cf. luma.

ἡδυπάθεια libido.

ἡδυπαθής lascivus, libidinosus, voluptarius.

ἡδύς bellus, dulcis, glucidatus, iucundus, suavis, -όν ἐστι libet, ὅπως -όν quilibet (quodl.), ὅπερ -όν quilibet (quodl.), ἡδύτερον libenter (-tius).

*ἡδύστομος (Eins.) iocosus.

ἡδύτης dulcedo, iucunditas, lepos, suavis.

ἡδω delecto, iuvo, -ομαι delecto (-or), libenter habeo, -όμενος gaudens, libens.

ἡθικός moralis, subultaneus. Cf. ethica (expl. moralis, ars moralis, proprietates).

ἡθμός colum, qualus.

ἡθος habitus animi, mos, ἐν φιλοσόφῳ (? φιλοσόφῳ Buech.) ἡθεῖ secta (-ae).

ἡίθεος puber, pubes.

ἡκιστα minime.

ἡκω venio (-ni).

ἡλεκάτη et ἡλεκάτη colucla, colus (cf. etiam culus 1.).

ἡλεκάτη v. ἡλεκάτη.

ἡλεκτρίνα sucina.

ἡλεκτρον gumeum, lacrima, sucinum. Cf. electrum.

ἡλιάζω apricor (-o), insolo, -ομαι apricor, insolo (-or), soliculor, -όμενος apricus.

ἡλιαστήριον solarium.

*ἡλιαστής lutor.

ἡλίθιος brutus, sincerus, stolidus.

ἡλικία aetas et aevitas, - ἡ ἐπὶ χρόνον αἰ-τας, aevum, - τὸ μήκος statura, ἀπὸ τῆς παρελθούσης -ας ab ineunte aetate, προβεβηκώς τῇ -α proventus aetate.

ἡλιώτης coaevus.

ἡλικος quantus.

ἡλις aetaneus, coaevus.

ἡλιοκεντρίς, μήλας τῆδος solipaga.

ἡλιόροdon rosa buttunaria.

ἡλιος sol (cf. p. 438). Ἰ. ἀκτίς, ἀνα-τολή, ἀσπγή, ἔλλειψις, σέλας, τροπή, ὥρα; παρακίνη, δύνω.

ἡλιοκόπιον solago, tithymalus.

ἡλιοστασία (et -ιος?) solstitium.

ἡλιότροπιον heliotropium, intubus (in-tila agrestis), solago, solsequia.

ἡλόκεντρον calcar.

ἡλοκόπον forma clavaris.

*ἡλοκόπος clavaris, claviflor, clavo-rum faber.

*ἡλοκοπῶ clavo, -ἡμένα clavata.

*ἡλοποιός clavaris.

ἡλος acutus, calcar, clavus, offimentum, palus 1. et 2., -οι ἐν ποσίν vertex (-ices).

ἡλύσιον πεδίον (Elys.) Elysian campus.

ἡμεῖς etc. nos, - αὐτοί nosmet, nosmet ipsi, μεθ' ἡμῶν nobiscum, παρ' ἡμῶν apud me (apud nos).

ἡμέρα aurora, dies, dies festus, -αι ἅγαι sancti dies, -αι ἀγοραῖαι nundina (-ae),

-αι ἀννήμονος insollicitus dies, -αι ἀναπόφαντος nefastus dies, -αι ἀπρακτοὶ dies feriati, feriae, -αι ἀρχοντικῇ ius-tidium, -αι ὄνο biduum, -αι ἔθιμος dies sollemnis, -αι ἐμπρόθεσμος dies finitus, fatalis dies, finita dies, -αι φορτάσιμος dies festus, -αι ἐπανταί epac-tales dies, -αι ἐπιτηδεία fastus dies,

-αι ἱερά dies festus sim. (v. p. 437), -αι κρίσιμοι criticus (dies critici), μέση -αι merides, -αι ὀρισθεῖσα et ὠρισμένη dies praefinitus, statutus (et -a) dies, ἡ μετὰ νηστείαν -αι prandicularius, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν -αι repotia, ἡ τοῦ καθαρ-μοῦ -αι diem lustri; ἡμέρας interdie, ἡμέρας καὶ νυκτός die noctuque, μέ-σον -ας interdie, interdiu, medius dies,

τῇ ἐπιούσῃ et ἐξῆς et ὑστέρῃ -αι pos-tera (vel -o) die, τῇ παρελθούσῃ -αι praeterito die, τῇ σήμερον -αι hodierno die, τῇ χθές -αι hesterno die; ἀπὸ τρί-της -ας exnudiustertianus, δι' -ας in dies, interdies, interdiu, εἰς τὴν πρό-ταυτης -αν in ante die, ἐν -αι inter-
diu, καθ' -αν cottidie, diurnus (-o), καθ' ἐκάστην -αν per singulos dies, μεθ' -αν interdiu (cf. etiam interdie, postridie. Cf. ἀμέρα, μέσος, ὕδους,

πέμπτος, τέσσαρες, τέταρτος, τρεῖς, τριάντα, τρίτος.

ἡμερήσιος diurnus.

*ἡμερίδιον dieculum.

ἡμερινός diurnus. Cf. κεραυνοβόλιον.

*ἡμεροκλήπτης interdianus.

ἡμεροκοίτος cf. hemerocoetus (expl. εἰρ-παῖ).

ἡμερολόγιον diurnus (-um), fastus 3.

*ἡμεροποιός mansuetarius.

ἡμερος clemens, mansuetus. Cf. πήγανον.

ἡμερότης mansuetudo.

ἡμεροῦσιος diurnal.

ἡμερῶ mansuafacio, mansueto, mitigo, -σθαι mansuesco.

ἡμέτερος, ὁ noster.

ἡμαμφόριον urna.

ἡμιάνθρωπος semihomo.

ἡμισσαριον semis.

ἡμιβρωτος semesa.

ἡμιέφθος semicoctus, semicrudus.

*ἡμιζώνιον semicinctum.

ἡμιθαλής semiviridis.

*ἡμιθάνατος semimortuus.

ἡμιθανής semineux, semivivus.

ἡμιθέος divus, indiges, semideus.

ἡμιθνής semineux.

ἡμιθνητος (Elys.) semimortuus.

ἡμικάδιον cf. hemicadium (expl. vas olearium).

ἡμικανστός semustus.

ἡμικερον sematum, semum.

*ἡμικερμία urna.

*ἡμικέραμον urna.

*ἡμικεφάλιον sinciput.

*ἡμικεφάλιον simicippium.

*ἡμικεφάλιον dimidium caput, semis caput, sinciput.

*ἡμικλάδετον semiputatum.

ἡμικοπον (et -ος?) repia (= repla).

ἡμικρανον sinciput.

ἡμικνύκλιον semiorbis.

*ἡμίλαγος cuniculus.

ἡμίλιτρον pondus (-dera), selibra, semi-libra.

*ἡμικηναῖος semenster.

*ἡμικηνην semenster (-tre).

*ἡμικόδιον et -ος semimodius, semodius.

ἡμίζεστον hemina.

*ἡμίζηρος sideratus.

*ἡμιοδίον semita.

ἡμιολία sescuplum, sesquialtera.

ἡμιολίον sescupulum.

ἡμιοπαγός mulio.

ἡμιοῖνεια mulus (muli carne).

ἡμιοπνίτις scolopendria.

*ἡμιονόκουρος mulicurius.

ἡμίονος iber, mula, mulus, - ἐξ ἵππου θηλείας καὶ ὄνου burdo, mulus, - ἐξ ἵππου καὶ ὄνου θηλείας hinnus (v. p. 437 s. v. hinnos), hinulus.

***ἡμιοπλος** semiermis.
 ***ἡμιονγκιαία** semuncialia.
 ***ἡμιονγκιον** semuncia.
 ***ἡμίπλινθοι** porcellum assum (porcelli), semilateres.
 ***ἡμίπνικτος** seminex (-ecis).
 ***ἡμίπνους** semianimia.
 ***ἡμίπους** semipes.
 ***ἡμίσφαριος** interruptus, -ῆ ποιῶ interruptum.
 ***ἡμιστίχιον** cf. hemistichium (expl. medius versus).
 ***ἡμισυν** dimidia (et -um), semis, - ἄσσαριον sesquas, - νομίσματος semis, - οὐγκίας semiuncia, πῆχυς εἰς ἡμισυν sescurrito (= sescubitum), ἐν ἡμισυν ἄσσαριον sesquas, λίτρα καὶ ἡμισυν sesquilibra.
 ***ἡμισφαγής** seminex (-ecis).
 ***ἡμισφαίριον** semisphaerium. Cf. hemisphaerium (expl. absida, dimidia pars sphaerae, semicirculus).
 ***ἡμιτελής** interruptus.
 ***ἡμιτέταρτον** congis (congium).
 ***ἡμίτομον** χυῖον tergus (tepus).
 ***ἡμιτριβές** semitritum.
 ***ἡμίνπνος** semisomnis.
 ***ἡμιφλεκτος** semustus.
 ***ἡμιφωνος** semivivus, semivocalis. V. γράμμα.
 ***ἡμιχλωρος** semiviridis.
 ***ἡμιχοίνικον** semodius.
 ***ἡμιχοινίς** sextarius (-um).
 ***ἡμιχοῖρον** tergus (tepus).
 ***ἡμίχωνος** semicongium.
 ***ἡμίχωντος** semirutus.
 ***ἡμίψυχος** inanimatus, semianimis.
 ***ἡμιώριον** semihora.
 ***ἡνία** habena, lorum, mataxa, retinaculum, -αι ζευκτικαὶ iungla. Cf. ἡνίον.
 ***ἡνίκα** cum, postea.
 ***ἡνίον** retinaculum. Cf. ἡνία.
 ***ἡνιοράφος** lorarius, pello.
 ***ἡνίοχος** agitator, auriga, heniochos, quadrigarius.
 ***ἡνιοχῶ** agito, aurigo.
 ***ἡπαρ** iecur, ἡπατα internus (-a). V. λοβός.
 ***ἡπατίας** v. χολή.
 ***ἡπατικός** iecoralis. Cf. iecorosus.
 ***ἡπατίτις** chamelea, cf. epotiotis? Cf. ἄλότης.
 ***ἡπατος** mustela 2. (piscis).
 ***ἡπατοσκόπος** haruspex.
 ***ἡπειρος** tellus.
 ***Ἠπειρωτική** Chaonia.
 ***ἡπήτιον** v. ὀπήτιον et ὀπήτιον.
 ***ἡπήτρια** sarcinatrix.
 ***ἡπίος** clemens, linens (= lenis), mansuetus, mitis, serenus, tranquillus.

***ἡπίστης** modestia, serenitas.
 ***ἡπῶμαι et ὑπῶμαι** suo.
 ***Ἡρα** Iolinta, Iuno, Lucina, - Ἑλλείθνια Iuno Lucina, - βασιλισσα Iuno regina.
 ***Ἡραῖος** Ereo. Cf. menses.
 ***Ἡράκλεια** abrotanum, heraclea, nymphaea, sisymbrium, -εῖον panax, -εῖος solanus.
 ***Ἡράκλειος** Eraclios. Cf. menses.
 ***Ἡρακλεωτικόν** origanum, panax.
 ***Ἡρακλῆς** Alcides, divus filius, Hercules. Cf. στήλη.
 ***ἡρέμα** lente, otium (-o), pedetemptim, sensim.
 ***ἡρεμαῖος** lentus.
 ***ἡρεμία** otium, quies, quietudo.
 ***ἡρεμος** lentus, otiosus, quietus.
 ***ἡρεμῶ** quiesco, -εῖ θηρίον cubat.
 ***ἡριγέρων** senectio.
 ***Ἡριδανός** (ποταμός) Eridanus.
 ***ἡρπαγμένως** raptim.
 ***ἡρύγγιον** cardo 2., cardo pane, centumcapita.
 ***ἡρῶν** sacrarium.
 ***ἡρως** vir fortis, cf. heros, -ως lar (lares), -ως κατοικίδιοι lares familiares. Cf. γόνος, παραστήλη.
 ***ἡσ-** v. ἡτ-.
 ***ἡσυχάζω** quiesco, sileo.
 ***ἡσυχία** conticinium, otium, quies 1., quietudo, silentium.
 ***ἡσυχίος** quietus.
 ***ἡσυχιοποιός** silentiarius.
 ***ἡσυχος** lentus, otiosus, quies 2., quietus.
 ***ἡσυχως** otium (-o).
 ***ἡτοι** seu, sive, velut.
 ***ἡτῶμαι** supero (-or), vinco (-or), ἡττηθεὶς circumscriptus.
 ***ἡττων** minor, ἡσσων deterior, ἡττον parum, ὀλίγω ἡττον paulo minus, οὐδὲν ἡττον nihil minus, οὐδὲ τοῦτο ἡττον non eo minus, non idcirco minus.
 ***Ἡφαιστῖος** -ον batrachion, -α Vulcanalia.
 ***Ἡφαίστος** Mulciber, Vulcanus. Cf. γένος.
 ***ἡχητικός** sonorus.
 ***ἡχος** fragor, sonitus, sonus, strepitus, - ἀνθρώπου canor, - σάλπιγγος clangor, - χαλκοῦ καὶ σιδήρου tinnitus, tinnulus.
 ***ἡχώ** resona, resultatio, vocis sinus. Cf. echo, sonus.
 ***ἡχώ** crepito, sono, strepo, - ἐπὶ χαλκοῦ tinnio et tinnito, ἡχεῖ sonorat.
 ***ἡχώδης** argutus, fragosus.
 ***ἡώς** aurora.

θάκος sedes, sedile. Cf. dagus?

θάλαμος thalamus.

θάλασσα et **-ττα** aequor, mare (cf. p. 437), cf. thalassa, - γαλιηνή mare tranquillum, - *Κασπία* Caspium mare, ἡ ἐρυθρά - mare rubrum, ἡ καθ' ἡμᾶς - mediterraneum mare, ἀντιπεραν et περαν -ης trans mare, ὑπὸ τὴν -αν subter mare. Cf. ἀκτή, βράχος, ἐκβράσσω, ἔξουσία, περιφέρεια.

θαλάσσιος marinus (cf. thalassa). V. αἰτός, θιός, θηρίον, καρίς, κήρηξ, κυνίσκος, κίων, ὄρνειον, πόλεμος, τεργών.

θαλασσοκράμβη allium, holus marinum, magacia.

θαλασσοκράμβον holus marinum.

θαλλία (θαλία an plurale est θαλλίων?) verberna.

θαλλίον verberna.

θαλλός frons 1., laurus, ramus, sacmina, strenua, verberna.

θάλλω floreo, germino, vigeo, vireo, viridesco, θάλλων florens, virens.

θαλπτήριο fomentum, fomes.

θάλλω foveo.

θαλδσία Cerealis (-ia).

θάλψις fomentum, fomes.

θάμβος admiratio, stupor.

θαμβοῦμαι obstupeo, pavesco, stupeo.

θάμνος arbustum, caretum (-ia), dumus, frons 1., fructectum, frutex, vepres, virgultum. Cf. thamnus (expl. ἔλιξ).

θαμνώδης - τόπος dumetum, θαμνώδες dumosum (-a).

θανάσιμος letifer, mortalis, mortifer, -α morticina. Cf. φάρμακον.

θανατηφόρος feralis, letifer, mortifer.

θάνατος letum, mors (cf. etiam morsus), ἰδίῳ -ω fatali sorte, -ον συμψηφίζομαι animadverto.

θανατῶ mortifico.

***θαπτήριο** sepulchrum.

θάπτω humo, obruo, sepelio, tumulo, τεθαμμένος sepultus.

θαργηλιών v. menses.

θαροῦντως constanter.

θαρρῶ audeo, confido, fido, -ὦν confidens, fretus 2.

θαρσαλέος alacer, confidens.

θαρσαλέως confidenter

***θαρσηρός** (et -ρέος?) alacer.

θάρσος audacia, confidentia, fretus 1. Cf. θράσος.

θάσιος -ία amandula, amygdalum sim., -ια III, 264, 15 s. interpr., -ια amygdala. Cf. thasia, ἀμύγδαλον.

θάτερος alteruter.

θάττων etc. v. ταχὺς et ταχέως.

θαῦμα admiratio, miraculum, miratio, mirus (-um). Cf. tauromata (expl. miracula).

θανμίζω miror (et -ο), -ομαι miror.

θανμάσιος admirandus, mirabilis, mirandus, mirificus.

θανμασίως admirabiliter, mirabiliter.

***θανμαστοποιός** mirificus.

θανμαστός admirabilis, admirandus, mirabilis, mirandus, mirus, εἰ μὴ -όν nimirum.

θανμαστός admirabiliter, mirabiliter.

θανματοποιός mirificus.

θαψία cf. χυλός, tapsia.

θεά dea, -νομία et ποιμηνική Pales, -κιναιδων Cicinnia, -πολεμική Bellona,

-Συρία dea Syria, ὄνομα -ας Iuturna.

θεά aspectus, conspectus 1., spectaculum, suspectus 2., visum, visus 1.

θέαμα spectaculum, visum.

θεατής spectator.

θεατός visibilis.

θεατρικός theatralis, -όν ludicrum, μισθός -ός lucar, χορήματα -ά lucar (lucaria), -ὦν γελίαν lucar.

θεάτρον ludus (-i), theatrum, -α spectator (-ores). V. κερκίς, λόγιον, φυλή.

θεάφιον sulphurium.

θέαφος sulphur.

θεία cf. thia (expl. soror patris, soror patris aut matris, matertera, amita), -πρὸς μητρός matertera, -πρὸς πατρός amita, cf. θυγάτηρ.

θειάζω insanio, lymphor.

***θειμον** molis.

θειογενής divigena. Cf. θεογενής.

θειόθεν divine, divinitus.

θειον metallum argenti, sulphur, -ἄπυρον sulphur, sulphur vivum.

θειος divus 2., patruus, -πρὸς μητρός avunculus, -πρὸς πατρός patruus.

θεῖος divinus, divus, sacer, sanctus, -μάντις divinus, -τόπος sacer, -ὁ ἐν θεοῖς divus, θεϊότατος sacrati (-issimus); **θειον** numen, sacer (sacrum), sanctus (-um) etc., ὅπερ τὸ - supra fas. V. ὁωρεά, μνήμη, ὄζα.

θειότης et **θεότης** deitas, divinitas, maiestas, numen (cf. etiam nomen). Cf. socer.

θέλγω mulceo.

θέλημα voluntas.

θέλησις voluntas.

θειλητήρια oblectatoria.

θέλω volo (cf. thelo), -ον volens, εἰ -εις sis, ἦν -εις quam vis. Cf. ἐθέλω.

Θέμα casus, constellatio, legio, positio, proemium, *cf.* thema (*expl.* norma vel forma sive materia, materia dicendi, doctrina, figura), - τὸ τοῦ ἀνθρώπου constellatio. *Cf.* θήμα.

***Θεμελιόθεν** funditus.

Θεμέλιος fundamentum, saburra, -οι moles (*cf. etiam* molis), -οι βληθέντες iactae moles, moles iactae, ἀπὸ -ων funditus.

Θεμελιῶ fundo 1.

***Θεμελιωτής** fundator 1.

Θέμις fas (*dea*).

Θεμιτός licitus, -όν fandum, fas, licitus (-um).

Θέναι hir, - χειρός *et* - τὸ κοιλὸν τῆς χειρός hir, volu, - τὸ πλατὺ μέρος τῆς κωπίης palmula. *Cf.* τέναρον.

Θεογενής dis genitus, divigena, *cf.* theologenes. (*Cf.* θειογενής).

Θεόγνωστος deo notus.

***Θεόδοτος** deo datus.

Θεόθεν *v.* θειόθεν.

Θεόληπτος arrepticus, numine captus.

Θεολογία *cf.* theologia (*expl.* dei genealogia).

***Θεολόγια** dei proverbialia.

Θεομαχία *cf.* theomachiae (*expl.* deorum pugnae).

Θεός deus, divus, *cf.* theos, ἡ - τῆς βοῦλης καὶ καιρῶν Angeronia, - τῆς ἐρήνης Panda, - οἱ ἀθάνατοι *v.* ἑορτή, - οἱ ἀθάνατοι dii immortales, - ὁς ἀποτρόπαιος auruncus, - οἱ δαίμονες dii manes, - ἐπίγειοι dii terrestres, - θαλάσσιοι dii marini, - ὁς θυραῖος Ianus, - οἱ ἱλαοὶ *et* ἱλαιοὶ dii propitii, - κατὰ χθόνοι dii inferi, dii inferni, manes, - κατοικίδιοι dii penates, genius (-i), lar (lares), lares familiares, penates, - κύδιοι dii gloriosissimi, - μέγιστοι dii magni, dii maximi, - ὁς ὁριος Terminus (*cf. etiam* ἑορτή), - οἱ οὐράνιοι dii caelestes, superus (-i), - πατριοὶ dii parentes, - πατρώιοι dii patrii, dii penates, penates, - ὁς ἱλαῖος Silvanus, - οἱ ὑπόγειοι manes, - ὑποχθόνιοι dii inferi, dii infernales, dii inferni, - ὑψιστοὶ dii summi, - χθόνιοι manes; ὁ ἐν θεοῖς divus, πρὸς τῆς τῶν θεῶν pro deum. *Cf.* ἄρμα, κλίνη, κρατορία, μήτηρ, στρωμνή, τάττω.

Θεοσέβεια religio, *cf.* theosebia (*expl.* sapientia).

Θεοσεβής dei cultor, religiosus.

Θεοστύγης deo perosus.

Θεότεκνος (nomen proprium?) *cf.* theotecnus (*expl.* dei filius).

Θεότης *v.* θειότης.

Θεοφιλής religiosus.

Θεόφιλος (nom. propr.?) deos amans, *cf.* theophilus (*expl.* dei amicus, dei amator).

Θεοφορούμενοι Bellonarii.

***Θεόχαρις** deo gratus.

Θεοχολωσία annoso, -αι dirae.

Θεοχόλωτος deo iratus (*cf.* p. 437), dirus.

Θεράπιαινα ancilla, famula.

Θεραπεινίδιον ancillula.

Θεραπεινίς ancilla.

Θεραπεία cultus, cura, medella, medicamen, medicina, remedium, - ἡ τοῖς νοσοῦσι προσαγομένη medicamentum. *Cf.* φάρμακον.

Θεραπευτής curator.

Θεραπεύω curo, medeor, medico, remedior, sano. *Cf.* ἱερεύς.

Θεράπων cliens, familiaris, famulus, - στρατιώτου calo.

Θερεῖα aestus. *Cf.* aestivus p. 434.

***Θερταί** Vestalia

Θερίζω messo, meto, -ίσει emetat, ἀροῦρα τι θηριαμένη *et* θηρισθεῖσα defrensa.

Θερινός aestivus, -όν aestivale, τροπικός - solstitialis. *V.* καιρός, τροπή.

Θερισμός defrensa, messis, ἡ πρὸ -οῦ Δημήτρου θυσία praemetium.

Θεριστής messor.

Θερίστρον *cf.* theristrum (*expl.* mavoritium, ligatio capitis, amictum sim.)

Θερμαί *v.* θερμός.

Θερμαίνω calefacio, -ομαι caleasco. *Cf.* calatiae.

Θερμασία calefactio, caliditas, calor.

***Θερμανίς** fornax.

Θέρμη aestus, calor, fervor.

Θερμηρόν miliarium.

***Θέρμητρον** (?) miliarium.

Θέρμια lupinus (-i).

Θερμοδότης caldarius.

***Θερμοπωλεῖον** lupinarium.

Θερμός calidus, callidus, -όν calda, -αί aquae calidae, thermae. *Cf.* χαλκίον.

Θέρμος lupinus (*cf.* p. 437), - ὀρεινός lupinus, l. agrestis, l. montanus.

Θερμοσποδία calda cinis.

Θερμότης calor.

***Θερμοφόρος** caldarius (-a), -ον cucuma.

***Θερμοφύλας** pelvis, pigella.

Θέρως aestas, aestus, messis, seges.

Θέρω -ει *cf.* flagurrit.

Θέσις positio (*cf.* thesis), situs 1.

Θεσμοθέτης legislator.

Θεσμοφόρια ἡ ἑορτὴ Δημήτρου cerealis (-ia).

***Θεσμοφορία** (?) *cf.* thesmophoria (*expl.* legislatio).

Θεσμοφόρος legifer.

Θεσπίζω censeo, decerno, promulgo, sancio, statuo.

Θέσισμα oraculum, scitum, - Ἀπόλλωνος oraculum.

Θεσπιφδός fatidicus.

Θεσπιφδῶ respondeo.

Θεσσαλία Haemonia.

Θέσφατον fatum.

Θετέον ponendum.

Θετικός positivus.

Θέτις: Θέτιδος Vestalia.

Θετός adoptivus.

Θέω curro.

Θεῶμαι aspicio, θεασάμενος III, 438, 6 s. interpr.

Θεώρημα praeceptum, spectaculum, cf. theorema (expl. spectaculum seu divina contemplatio).

Θεωρητής spectator.

Θεωρητικός contemplativus, visibilis. Cf. theoretica (expl. inspectiva), theoreticen (expl. contemplativum).

Θεωρία aspectio, contemplatio, ludus, spectaculum, spectamen, spectatio, cf. theoria (expl. consideratio vel contemplatio, supernus intellectus). Cf. praeceptum.

Θεωρικός contemplativus (cf. theorica), -όν lucar. Cf. de hac theorica.

Θεώριον ludus, spectaculum.

*Θεώρισμα (?) cf. theorisma (expl. diligens verborum conscriptor).

Θεωρῶ aspecto, aspicio, cerno, complector, conspicio, conspicio, dispicio, respicio, specto.

Θηβαῖος Dircaeus, -αία Aonia.

Θήκη theca, - πυρέως vel πυρός the-milla, - δεσματίων βελῶν strautum, -ην γραφείων thecam graphiarum.

Θηλάζω lacto (et -eo), sugo, -ων lactans.

*Θηλεογονία cognatio. Cf. συγγένεια, συγγενής.

Θηλεῦμαι ancillor.

Θηλή mamilla, mamma, papilla, ruma, aber 2.

Θηλυκός: -όν femininum (cf. thelycon), -ῶ γένει feminino genere.

Θηλυμανεῖ hinnit.

Θήλυς: -εια adulta, femina, femininum (-a), gyne, -v femella. Cf. ἀλώπηξ, ἡμίονος, ἵππος, ὄνος, χοῖρος.

Θήμα prooemium, cf. thema. Cf. θέμα.

Θημών et -ό σωρός acervus. Cf. molis?

Θημωνιά zita.

Θήξιν momentum.

Θήρ belua, bestia fera, ferus (-a), ferox, θήρης ἄγραι bestiae ferae. Cf. ἀπειλή.

Θήρα aucupium, captatio, venatio.

Θηρατικός captator.

Θήρατρον rete, -α casses.

Θηράκιον besticula, fericula. Cf. teraphim? (expl. figurae).

Θηρεία venatio.

Θήρευσιν venatio.

Θηρευτής auceps, bestiarium (cf. p. 435), captator, venator. Cf. πύων.

Θηρεύω capto, venor.

Θηρήτωρ venator.

Θηριακά cf. theriaca (expl. medicinae ignitae).

Θηρίκλειον ὅ ἐστι γένος ἀργυρώματος apnades.

Θηριοδείκτης bestiarium.

*Θηριοδήκτης marsus.

*Θηριοδιώκτης marsus.

Θηριοκτόνον βοτάνη sandonicum.

Θηριομάχος bestiarium, noxius, venator.

Θηρίον belua, bestia, bestia fera, ferus (-a), cf. therion, - ἄγριον bestia fera, - θαλάσσιον balena, θηρίον ὁμοῖος beluius, θηρίων ἡρεμεῖ cubat.

Θηριότης (? Buech. *θηριότης) bestiarium (cf. p. 435).

Θηριοφόνον dracontea.

Θηριώδης beluus, efferus, ferox, -ῶδες beluile.

Θηρῶ capto, -ῶμαι capio, capto.

Θησανρίζω condo.

Θησανρός thesaurum.

Θησανροφυλάκιον aerarium.

Θησανροφύλαξ thesaurarius et thesauri custos.

Θιάσος cf. thiasus (expl. chorus Liberi patris, sacrum, saltationes, choreas, laudes virginum).

Θιγγάνω attingo, contingo, tango.

Θίγω attingo.

Θίν (= θίς) acervus.

Θίξις contagium, ictus, tactus.

Θιάσμα contusio, famex, palearium (-a). V. ἵππος.

Θλασται contusae. Cf. ἐλαία.

*Θλησιων (?) : κεφαλαία παρὰ θλησιωνων defoventum.

Θλίβω afflicto, ango, appremo, conflicto, deprimo, premo, presso, tribulo, -όμενα spissata, τεθλιμμένος pressus 2. Cf. προσιπῶ.

Θλίψιν tribulatio, - ἡ σφίγξις pressura, - ἡ φροντίς tribulatio.

Θλῶ quasso, tundo.

Θνήσις mortalitas. V. τελευτή.

Θνήσκω morior, oppeto, -ων moriens, τεθνηξόμενος moribundus.

Θνητός mortalis.

Θοίνη epulatio, epulum, θοῖναι daps (dapes), epulae.

Θοινῶν: θοινᾶται vesco (-itur).

Θολερός turbidus, turbulentus.

Θόλος testudo, cf. tholus (expl. culmen tecti, fastigium templi rotundi sim.).

Θολώδης limosus, turbatus, turbulentus.

Θορυβάω: -άζεται tumultuo (-atur), - ασθεῖς turbatus.

Θορυβοποιός bovinator.

Θόρυβος concussio, tumultus, turba.
(*Cf.* στάσις.
Θορυβῶ perturbo, tumultuo (*et* -or), turbo.
Θορυβώδης tumultuosus, turbidus, turbulentus.
Θορύριος impetuosus.
Θορῆικός *v.* ὄπλον, ξίφος.
Θορίξ: Θορίκες Balascae, Edones.
Θορασέως audaciter.
Θορασίας favonius.
Θράσος audacia (*cf.* p. 435). *Cf.* θάρσος.
Θρασύς audax, ferox, ferus, protervus, temerarius.
Θρασύτης ferocia, ferocitas.
Θραυδός confractio.
Θραυδῶ contundo, frango, τεθραυμένους inguissatus. *Cf.* ἔγγυη.
***Θρεμβος** alerius.
***Θρεμμία** pecus. *V.* μάνδρα, νομή.
***Θρεπτάριον** vernaculus.
Θρέπτειρα almus (-a), altrix, nutrix.
Θρεπτήριον alimentum.
Θρεπτός alumnus, nutricius, nutritus.
***Θρηνησίμος** flebilis.
Θρηνητής lamentator, lugubris.
***Θρηνοποιός** luctificus.
Θρήνος lamentatio, lamentum, luctus, maeror, planctus, plangor, ploratio, ploratus, *cf.* threnum (*expl.* carmen lamenti et funeris).
Θρηνῶ fleo, lamento, lugeo, maereo, plango, ξεθρήνησαν deplanxerunt.
Θρηνηφδός praefica, praefixor.
Θρησκέια religio, ritus, superstitio, -αι caerimonia (-ae).
Θρησκευτής cultor, curator, religiosus.
Θρησκεύω celebroy, colo, venero (-or), -όμενος habitus.
Θρησσα *v.* θρίσσα.
Θριαμβεύω triumpho.
Θρίαμβος triumphus.
Θριγκός *et* τριγκός maceria maceries.
***Θριγκωσις** (τριγκωσις *cod.*) maceratio.
Θριδακίνη lactuca.
Θριδάκιον lactuca, lactuca agrestis.
Θριδάξ (*et* -ακος) lactuca, l. agrestis, l. hortensis, - ἄγρία lactuca agrestis, - λαγικός lactuca leporina.
Θρίναξ pala, palmula, tridens, vannulus, - μεθ' ἧς τὸ ἄχνηρον χωρίζουσιν ἀπὸ τῶν καρπῶν vannulus (*et* vannus).
Θρίξ capillus, pilus, - κεφαλῆς capillus, capillus capitis, - σπός saeta, - σώματος pilus, - οὐλῇ cincinnus; τριχες ῥινός vibracae, - ξανθαί capilli flavi, - πολλαί canus (capilli cani), - πυρραί rufus (capilli rufi), - αἱ μετὰ τῶν κεράτων τῶν βοῶν antiae.
Θρίσσα *et* Θρησσα sarda, sardina.

Θρόμβος gutta, stilla, stillicidium, - αἵματος (τῶν κογχυλίων) blatta 2.
Θρόνιον sedile.
Θρόνος cathedra, scamnum, sedes, scdile, sella, sella arcuata, tensa, thronus, - βασιλικός solium, - ἡγεμονικός *et* ἐπατικός curulis sella.
Θροῦς rumor 2., θροῦς terror (-res).
Θροῶ: θροοῦμαι expavesco.
Θρυαλλίς phlomis.
***Θρυλιγής** rumigerulus.
Θρύλος rumor 2., -ον ποιῶν bovinator. (*Cf.* eliam rumor 1.
Θρυλῶ dictito, rumigero, vulgo, θρυλλῶ rumor 1., tumultuo (-or), τεθρυλημένος vulgatus.
Θρύονι: δένδρον alnus, - φοτάνη ulva.
Θρύπτομαι II, 329, 38 s. *interpr.*
Θυγάτηρ *et* - γνησία filia, gnata, natus (-a), - θείας πρὸς μητρός consobrina.
Θυγατριδῇ neptis. *Cf.* filiaster.
***Θυγατριδῆς** (?) neptis. *Cf.* filiaster.
Θυγατρίδος neptis.
Θυεία *et* θυία mortarium.
Θύελλα caligo, procella, tempestas, turbo, turbor, III, 426, 56 s. *interpr.*
Θυία *v.* θυεία.
Θυίδιον mortarium.
Θύινον citreum, II, 329, 44 s. *interpr.*
Θυλάκιον culliculum, follis, siliqua, - ὀσπρίον ἦτοι λοβός siliqua.
***Θυλακόβολον** verrutum.
Θύλακος crumina, follis, pasceolus.
Θύμα hostia, sacrificium, victima, - μέγα victima. *Cf.* ἀπαρχή, σωρός.
***Θυμαντικός** animosus.
***Θυμάτιον** hostiola.
Θύμβρα cunila, satureia, - βοτάνη II, 329, 50 s. *interpr.* *Cf.* θύμβρον.
Θυμβραῖος Apollo.
Θύμβρον (*et* -ος) cunila. *Cf.* θύμβρα.
Θυμέλη pluteus, pulpitem, scena, - πλοῖον pluteus (-um).
Θυμελικός histrio, scenicus. *Cf.* thymelici (*expl.* iocularii, mimici).
Θυμήρης sector 2., -ες libitum.
***Θυμιάνω** adoleo, suffio.
Θυμίαμα incensum, odoramentum, tus, unguentum, -ατα aromata. *Cf.* thymiamma (*expl.* incensum, odor suavitatis).
Θυμιάσις suffitio, -εις suffita (-ae).
Θυμιατήριον acerra, turibulum.
Θυμικός animosus, furibundus, furiosus, irascibilis. *Cf.* thymicon, tuthimisium.
***Θύμινον** *cf.* thyminum (*expl.* mel suave multum *et* odoriferum).
Θυμιῶ adoleo, suffio. *Cf.* suffitio, supplicium.
Θύμον *et* -ος satureia, thymum. *Cf.* molis?

θυμός animus, furor, ira, - ἐπὶ ὀργῆς indignatio, ira.

θυμοῦμαι animescio, irascor (-o).

θυμώδης animosus, furiosus.

θύννος (ὁ ἰχθύς) sarda, thynnus.

θυσοκόπος hariolus, haruspex.

θύρα ianua, limen, ostium; **θύραι** fores, - ἱερῶν fores, valvae, - ἱππικῶν valvae, - διπλωταί valvae. Cf. **κύραξ**, μήτρα, μοχλός, ὀχεύς, παραστάς, πόλεμος.

θυραῖος Ianus pater, - θεός Ianus. Cf. **frator**.

θυρεός clipeus, parma, scutum.

θυρεπανόκτης apertularius, directarius, directarius, effractor, effractorius.

***θυρεντής** (?) ostiarius.

θυρίδιον ostiolum.

θύρις fenestra (cf. p. 437 et thyrsus). Cf. **κανών**, ὀβελίσκος.

θυρίδιον plantago.

θύρσος cf. thyrsus (expl. hasta, hasta cum pampino, genus cymbali), tursus.

θυρώματα postis (-es), valvae.

θυρωρός ostiarius.

θύσανος fimbria.

θύσια agonalia, armitia, atturatio, damnum, hostia, immolatio, impetratus 1., sacer (-crum), sacrificium, sanctus (-um), victima, - ἐγκύμονος βοός forda, - ἡ

πρὸ θεοῖσιν Δημήτρεος praemetium, - ἡ ἐπὶ νεκρῷ v. ἐναγίζω, - ἐκ συνός καὶ κριοῦ καὶ ταύρου solitaurilia, - ἱερῶν (vel -είων) collifana; **θύσιαι** ἀπαρχῶν οἶνου calpar, - ζῶγαι cf. ab-iugus, - ὑπάθριοι γινόμεναι damium, μορφαὶ εἰς θυσίαν bolites. V. οἶνος, ποτήριον, σίγχις, τόμιον.

θυσιάζω immolo (-or), sacrifico.

θυσιαστήριον altarium, ara, sacrarium, sanctuarium.

θύσιμος immolaticius.

θύτης haruspex, immolator, popa, popinarius.

θύω immolo, iugulo, macto, occido, sacrifico. Cf. antiquare.

θύω: τεθνωμένα suffita.

θυπέα adulatus, blandimentum, blandities.

θυπέω ambio, assecto, blandio, -ει focillat.

θυρακίζω lorico.

***θυρακίς** lorica.

θυρακοποιός loricarius.

θυρακοφόρος lorifer.

θύραξ lorica, pectus, thorax, - τὸ στῆθος pectus.

θύρηξον appetoret (-a).

θύς lupus cervalis, lupus cervarius.

θύψ ambitiosus, blandus, φωνῇ - bubo.

I.

ἱάμα remedium, sanitas.

***ἱάμας** iuridicus.

***ἱανθος** neu (= naevum), cf. **ihantus** (expl. mala habitudo in facie). Cf. **ἱανθος**, hianio.

ἱάπυς ἄνεμος flores (= corus).

***ἱάρι(ο)ν** aerugo, aerugo campana, flos aeraminis.

ἱάσιμος sanabilis, -ον medicamentum.

ἱάσις remedium.

ἱάσις cf. iaspis (expl. gemma, nomen gemmae vel lapidis sim.).

ἱατρειὸν medicinum, studio medici (= stipendium m.?).

ἱατρικός: -ῆ medicina, -ά medicinalia. Cf. **νάρθηξ**.

ἱατρός medicus. Cf. **μήλη**.

ἱατροσοφιστής cf. iatrosophistes (expl. medicus sapientissimus).

***ἱατρῶ** medico.

Ἰβηρία Hispania.

ἰβηρίς pisce garginaria.

ἰβίς: ἰβέως ὄνυξ et πτερόν quinquefolium.

ἰηδγ, **ἰγδῖον** et **ἰγδῖς** mortarium.

ἰγνύα et -αι poples, suffragines, - τὸ ἡντιεν καμπτόμενον τοῦ γόνυτος suffragines.

ἰγνύς poples.

ἰδαῖος v. βάτος.

ἰδέα effigies, figura, forma, gestus. Cf. **εἰδέα**.

ἰδιάζω solito.

ἰδικός peculiaris, specialis. Cf. **idicon** (expl. proprium).

ἰδικῶς specialiter. Cf. **ειδικῶς**.

ἰδιογνώμων morigerator.

ἰδιόκτητος peculiaris, privatus.

ἰδιοπαθῶ intercipio.

***ἰδιοποίημα** usurpatio.

ἰδιοποιῶ cf. intercipio, -οῦμαι usurpo.

ἰδιοργάνων suas res agens, sui negotii.

ἴδιος proprius, suus, -ον peculium, τὰ -α suamet, τὰ ἑαυτοῦ -α suamet ipsa, τοῦ -ον sui, suimet, τῶ -ω suapte, ὡς ἴδιον ut suum, καθ' ἴδιαν privatim, secreto, seorsum (cf. περιπατῶ), εἰς τὸ καθ' ἴδιαν seorsum (cf. etiam ἀποσπῶ et ἐξάγω). Cf. ἀπογράφουμαι, γένος, δόναμις, ἐμπειρία, ἐντρέχεια, θάνατος,

ὄνομα, κέρδος, προαίρεσις, πρόθεσις, ὠφέλεια.

ιδιότροπος morigerator.

ιδιόχρους sui coloris, -οον et -ωον nativum.

ιδιόχρωμος sui coloris, -ον nativum.

ιδίωμα cf. idioma (expl. proprietas, proprietas sermonis, consuetudo).

ιδίως proprie.

ιδιωτεία rusticitas.

ιδιωτεύω private vivo.

ιδιώτης idiota, insciens, privatus, sine dignitate, -ὁ μὴ ἄρχων ἢ στρατευόμενος paganus, plebeius, privatus, -ὁ μὴ φρόνιμος rudis, rusticus.

ιδιωτικός privatus. Cf. πρᾶγμα, ταμίειον, χρεῖα.

ιδιωτισμός rudimentum, tirocinium.

ιδοί v. εἶδοι.

ιδού aspice, ecce, eccere, en, eo 2. (eant), viden, -έκεινον ellum.

ἰδρυμα delubrum.

ἰδρυσίς locatio.

ιδρύω colloco, loco, -μένα collocata.

ιδρῶ sudo.

ιδρώς sador.

***ιδρωτήριον** sudatorium.

ιδῶλ- v. εἰδῶλ-.

ιεράκιον lactuca silvatica.

ιέραξ acceptor, accipiter, Dialis, Salius, -μικρός v. πεγχεῖς, -τὸ ὀξυντέριον accipiter, ιέρακα circum 2.

ιεραρχία hierarchia.

ιερατία sacerdotium.

ιερατικός fanaticus. V. βιβλίον.

ιέρεια camilla, sacerdos, -αι sacrati (-ae).

ιερεῖον aglonia, hostia, sacer (sacrum), victima. Cf. ereon (expl. sacerdotale), θυσία.

ιερεὺς antistes, dialis, flamen 2., pontifex, sacerdos, Salius, -Διός Dialis, -Καίσαρος flamen 2., flamineus, flaminicus, Salius, -ὁ τὰ διοικητὴ ὅπλα θηρευέων Salius, -ἐπὶ σπονδῆς vel σπονδῶν fetialis. Cf. calabra, ἐκβιβαστής, θυσία, ἱκετήριος, λυτρὸν, σκεθὸς, χορεία, χῦτρα.

ιερεύω sacrifico.

ιεροβοτάνη auricula vervicina, peristereon, plantago, vettonica sim.

***ιεροβότανον** (?) verbenā.

ιερόδουλος fanaticus, hierodulus.

***ιεροθήκη** sacrarium.

ιερόληπτος fanaticus.

ιερομηνία sacrimensis, -αι festivi ludi.

ιερομνήμων flamen 2., pontifex.

ιερός augustus, festus, sacer, sacrosanctus, sanctus, -ώτατος sacerdotalis, sacrati (-issimus), ιερά βοτάνη crista gallinacia, verbenā (cf. etiam adarces), ιερά ἡμέρα dies festus sim., ιερά κορύνη vettonica, ιερά μυρσίνη claro,

ιερά νόσος morbus comitialis, morbus santicus, sacer morbus, santicus morbus, ιερὸν ὄστον coxendix, maspina, spina, πρόσβατα ιερά collifana, ιερός τόπος περιεκλεισμένος pulvinar, puteale, ιεροῦ τόπον φραγμός puteale.

ιερόν donarium, fanum, sacer (sacrum), templum, victima, -Πανός Lupercal, -τὸ ἐν ἄλσει fanum, ιεροῦ θύραι fores, valvae. Cf. νάος, προσορχομαι, εἶξα.

ιεροσαλπιγκτής liticen.

ιεροσκόπος haruspex.

ιεροσυλία sacrilegium.

ιερόσυλος sacrilegus, -ον sacrilegium.

ιεροσυλῶ sacrilego.

ιερουργία sacrificium.

ιερουργός immolator.

ιερουργῶ sacrifico.

ιεροφάντης v. ἀξίνη.

ιεροφυλάκιον sacrarium.

ιεροφύλαξ aedituus.

ιερῶ consecro.

ιερῶμα simulacrum.

ιερῶσύνη sacerdotium, sacrimonium.

***ιερῶσύνιον** sacerdotium, sacrimonium.

Ἰησοῦς Iesus.

ἰθαγενής indigena, originalis.

ἰθυντήριος -ιον regimen, -ία canalis.

ἰθυντής rector.

ἰθύνω dirigo, rego, ἰθυνθείς directus.

ικανοδοσία satisfactio, stipulatio, vadium.

ικανοδότης satisfactor.

***ικανοποιῶ** satisfacio.

ικανός idoneus, sufficiens, -ώτατος dis (ditissimus), -όν sat, satis, -ὃν τῷ πλήθει aliquantus (-um), -ὃν ἔστι satis est.

ικανῶς abunde, sat, satis, -καὶ ἐκτενῶς satis abundeque.

***Ἰκαρικὸν πέλαγος** (Eins.) Icarium mare.

ἱκεσία deprecatio, oratio, praefatio, precatio, prex, supplicatio, supplicium. Cf. προσφέρω, veredo.

ἱκετευτικός precarius.

ἱκετεύω depreco (-or), obsecro, precor, supplico, -μετὰ δακρῶν imploro, -οντες deprecantes.

ἱκετήριος -ία ἱερέων infula (-ae), -ία oratio (ubi lege: -ία), precatio, supplicium.

ἱκέτης precatator, supplex.

ἱκμάς humor.

ἱκμασία humor, uligo.

ἱκνούμενον sequens.

***ἱκρίας** pergula.

***ἱκρινον** (Eins.) tabulum.

ἱκρινον tabulum, -α pergula, III, 264, 73 s. interpr.

ἱκταρ (ἱκταρα cod.) albula 2.

ικτηρικός auruginosus, luridus. Cf. aquatus, ictERICI (expl. hydropici).

***ἰκτερίς** aurugo.

***ἰκτερίτης** ros marinus.

ἰκτερος aurogo, morbus regius. Cf. icterus (expl. foedatio faciei, naevoli).

ἰκτίν milvus, - βοῶ iugit, **ἰκτίς** ἡ φήνη milvus, **ἰκτίνος** milvus (milvinum).

ἰκτίνος milvus.

ἰκτίς v. **ἰκτίν**.

ἰλαος et **ἰλεως** propitius, -οι et -οι θεοί dii propitii, **ἰλεώς** σοι κύριε cf. hileusun cyre.

ἰλαρία laetitia.

***ἰλαροποιῶ** laetifico.

ἰλαρός hilaris, laetus, cf. propitius. V. καρδία.

ἰλαρότης hilaritas.

ἰλάσκω placo, -ομαι placo (et -or), propitiator.

ἰλασμός exoratio, placatio, propitiatio.

ἰλεός (?) cf. ileus (expl. debilitatio sentines et vesicae).

ἰλεος et **ἰλεως** v. **ἰλαος**.

ἰλέως prospere.

ἰλη v. **εἰλη**.

ἰληκοῖς propitius sis.

ἰλιγγιῶ (εἰλ- cod.) vertigo 2.

***ἰλιγγιώδης** (εἰλ- cod.) verticulosus.

ἰλιγξ vel **εἰλιγξ** gurgis, vertex, vertigo, turbo, turbor, - ὄστος vertex.

***ἰλῖς** volumen.

***Ἰλλυριός** v. **δουλος**.

ἰλός caenum, faex, limus, ποταμία limus.

ἰλνώδης limosus.

ἰμαντάρια corrigia (-ae).

***ἰμαντήρες** (?) corrigia (-ae).

ἰμαντόπους loripes.

ἰμάντωμα ligamentum, loramentum.

ἰμάντωσις εἰς οἰκοδομήν loramentum.

ἰμάς corrigia, habena, lorum, - ἵππων antilena sim., - ὁ ἐκ τοῦ ἐπιπίπτον ἡ σάγματος ὑπὸ τὴν οὐρὰν φερόμενος postilena. Cf. σιγηδιστήρ.

ἰμάτιον abolla, velamen, vestimentum, vestis, cf. res, - κάτω ἔχον πορφύραν ruminum, - πεξὶν prosa pexa tunica, - α καινά nova vestimenta. Cf. γωνία, διασχιζῶ, κροσσός, περιβάλλω, σειρά, σειρῶ, σιζῶ.

***ἰματιοποιία** vestificium.

ἰματιοπώλης vestiarius.

***ἰματιοφύλακion** vestiarium.

ἰματιοφύλαξ vestiarius.

ἰματισμός vel εἴμ. vestiarium, vestis.

ἰμεῖσθαι desidero, gestio 2.

ἵνα ita ut, ne, ut, - γάρ ut enim, - μή ne, quominus, - μηκέτι ne iam, - μόνον dummodo, - οὕτως ita ut, - τί ut quid.

***Ἰνδικοπλάστης** (-πλεστης cod.) colorator.

***Ἰνδικός**: -ὄν πέλαγος (Eins.) Indicum.

Ἰνδίκτος (Eins.) indictio.

Ἰνδίκτων (Eins.) indictio.

***Ἰνδός** Indos.

ἰνίον occipitium.

ἰνυβ- v. **έννυβ-**.

***ἰξευμα** aucupium.

***ἰξευτήριον** aucupium.

ἰξευτής auceps, aucupator, viscarius, cf. aucupium.

ἰξευτικός v. **κάλαμος**. Cf. aucupium.

ἰξεύω aucupor, visco.

ἰξίας chamaeleon.

ἰξοειδές viscidum, viscinum.

ἰξός viscum (et viscum de quercu sim.).

ἰξοφόρον viscarium.

ἰξὺς clunis.

ἰοβόλος venenatus, venenosus.

ἰον (τὸ ἄνθος) vaccinium, viola, viola purpurea, - κροκοειδές luteolum, - λευκόν ligustrum, viola alba, III, 266, 41 s. interpr., - μέλαν vaccinium, - ξανθὸν ἡ κροκοειδές luteolum. Cf. aerugo.

ἰονθος varius. Cf. **ἰάνθος**.

ἰός aeris flos, aerugo, aerugo campana, flos, venenum, virus aeraminis, - **ἐχιδνης** virus, - κύπρον aerugo cupri, - ξυστός aerugo rasa, - σιδήρον aerugo ferri, elleborus niger, ferrugo, robigo, - χαλκοῦ aerugo, aerugo aeraminis, spuma ferri.

ἰού ἰού heu (heu heu).

***Ἰουδαῖος** Iudaeus.

ἰονλῖς helpis.

ἰουλος et - ὁ γυνὸς τῶν γενεῶν lanugo.

***Ἰοχία** Parilia.

***ἰπνευτής** furnarius.

***ἰπνοκάντης** et -**κανύτης** furnarius.

ἰπνοποιός furnarius.

ἰπνός furnus.

ἵπος pressorium.

ἵππαρχος equifer.

ἵππάζω equito.

ἵππαρχος magister equitum.

ἵππας φορὰς equa (equa bardia).

ἵππασία equitatio.

ἵππαστής aureax, singulator.

ἵππάφεις carcer (-res).

***ἵππαφιδες** caballi ammissi, carcer (-res).

ἵππεύς caballarius, eques, equester, -

***Ῥωμαίων** eques Romanus. V. ταξί-αρχος.

ἵππεύω equito.

ἵππηγός cf. hippegus (expl. navis, navis iumentaria).

ἵππηλάτης quadrigarius.

ἵππιατρός mulomedicus, veterinarius.

Cf. ἵπποιατρός.

ἵππικός circus, equestris ordinis, equester, - ἄνθρωπος equester, equinus, - ὁ τόπος circensis, circus, -ὄν τάγμα

equester (-re), -όν equitatus, cf. θύρα.
Cf. ἀξία, ἀσίς, παράταξις, στρατεύμας,
στρατιάς τάξις, τοῖχος, τόπος.
ἵππιος: -α caballina.
ἵπποβοσκός equisio, mango.
ἵπποδρομία: -αι circensis (-es et -es
ludi). Cf. κύκλις, λευκή.
ἵπποδρόμια circensis (-es).
ἵπποδρόμος circensis, circus, cf. hippo-
dromus.
*ἵπποθήλεια equa.
ἵπποῖατρος mulomedicus. Cf. ἵππιατρ.
ἵπποκαμπος equus marinus.
ἵπποκένταυρος belua, cf. hippocen-
taurus.
ἵπποκόμος agaso, aurigator, caballa-
rius, calo, equisio, equitarius.
ἵπποκόμιον phalera.
ἵππομανές cf. hippomanes (expl. virus,
quod ex equae inguine colligunt magi).
ἵππομάραθρον feniculus agrestis.
*ἵππόνικος equo vincens.
*ἵππονομέυς equarius, equipastor, equi-
sio.
ἵππονόμος equisio.
ἵππονόμης equarius, equipastor, equisio.
ἵππος caballus, equus, - ἄγριος equifer,
- ἀγωνιζόμενος σὺν ἄρματι currilis
equus, - δημόσιος equum publicum,
- δρομεύς currilis equus, - ἐβπλαστος
equus gymnicus, - θήλεια equa,
- θλάσμα ἔχων apertularius, - τροχη-
λάτης currilis equus. Cf. ἀγέλη, ἐλά-
της, ἐμπροσθίος, ἐπισάσσω, ἡμίονος,
ἱμάς, κατακροτῶ, κήλων, κομη, λόφος,
όνος, στηθιστήρ, χοιράς.
ἵπποσέλιον apiastrum, olusatrum. Cf.
oleaster.
ἵπποστάσιον equile (v. p. 437), equorum
statio vel stabulum, mansio equorum,
stabulum (v. p. 438).
ἵππόστασις equile, stabulum.
ἵππότης equarius, eques.
ἵπποτοξότης cf. hippotoxoti (expl. fun-
ditores).
ἵππουρις cauda caballi, hippuris.
ἵππουρος (ὁ ἰχθύς) cliris, glitis, glis.
ἵππόφωγος epithymus.
ἵπποφορβός armentarius, equarius, equi-
pastor.
ἵππῶν equile. Cf. calabra.
ἵπταμαι volito, volo.
ἱπῶ: ἱπῶται praesatum (= pressatum)
est, ἱπωμένος pressus.
ἱπῶσις ἡ σφίγγις pressus 1.
ἱπωτήριον λινοῦ prelum.
ἶρις arcus (et arcus caeli, v. p. 435),
Iris, plāga, - ἡ ἐν τῷ οὐρανῷ arcus,
- ἡ βοτάνη II, 333, 9 s. interpr. (cf.
gladiolus), - ὀφθαλμοῦ circulus oculi.
ἰσαῶ aequo.

ἱσάτις isatis.
Ἰσειος v. Ἰσιος.
ἰσημερία aequa dies, aequinoctium, sol-
stitium, - ἔαρινή aequinoctium vernum
(et vernale), prima vera, solstitium,
μεθισπωρινή et φθινοπ. aequinoctium
autumni (et autumnale).
ἰσημερινός aequidialis, aequinoctialis.
ἰσημέριον aequinoctium.
*ἰσημερος aequidialis.
ἰσίκιον v. ἰσίκιον.
Ἰσιος: -α Isia.
Ἰσις Isis, -ιδος Erudnae, -ιδος νιός Con-
sus.
ἰσῆλος ansa (= ὄσῆλος).
ἰσομοιρία exaequatio.
ἰσόμενοις particeps.
*ἰσοννῆτιον aequinoctium.
*ἰσοπεδές planus (-um).
ἰσορροπία aequalitas, libramentum.
ἰσόρροπον aequilibris (-brum).
ἴσος aequalis, aequus, par, sector 2. -ον
κατὰ ἀναλογίαν virilis, -ον τῷ γεγονότι
pro facto, -ον ποιῶ coaequo, ἀφ' ἰσης
aequaliter, aequè, pariter, πρὸς τὸ ἴσων
adaequè. Cf. ζυγόν.
ἰσοσταθμία aequilibrium.
ἰσότης aequalitas, aequamentum, aequi-
tas, parilitas.
ἰσοτιμία aequalitas.
ἰσότιμος aequalis, condignus.
ἰσότυπον exemplar, exemplum, instar.
ἰσόχρονος aequaevus.
*ἰσοψιστος et -ης (?) aestimator.
ἰσόψυχος animaequus, unanimis.
Ἰσπανία etc. v. Σπανία.
ἰσίκιον (= ἰσίκιον) isicum.
ἰστῶν texitrum.
ἰστημι pondero, sisto, statuo, sto, - ὅ
ἐστι σταθμίζω expendo, ἵσταμαι sisto,
sto, ἑστηκα sto, σταμενα statua. Cf.
στήμα.
ἰστίον malus navis, velum (et velum
nauticum), -α πλοίου cf. arma navis.
*ἰστοικετής velivolus.
ἰστοβοεὺς temo.
ἰστόπους pes telaris, telae pes, ἰστό-
ποδες pedes telae (et peditelia sim.),
στόποδες pedes telae (peditelae), re-
gula 2. (-as).
ἱστορία historia, -αι monumentum (-a).
ἱστοριογράφος cf. historiographus (expl.
descriptor fabularum, storiæ con-
scriptor sim.).
ἰστός arbor, malus 2., tela, - γυναικίος
vel γυναικῶν tela, - πλοίου arbor navis
(cf. etiam arma navis), malus 2. Cf. ἄρ-
μενον, κερκίς, ὀθόνη, ἐκτέμνω, καθαιρῶ.
ἰστουργία ars texendi, confectio.
ἰστουργός textor.
ἱστρίξ v. ὕστριξ.

ἰσχάδιον et σχάδιον carica.
ἰσχάς et σχάς carica.
ἰσχιάς et σχιάς lumbago, cf. sciada.
ἰσχίον et σχ. clunis, coxa, dorsum, lumbus, vertebra. Cf. scapula (σκια).
ἰσχνός exilis, gracilis, macer, subtilis, tenuis. Cf. χαρᾶκτῆρ.
ἰσχνότης macies.
ἰσχυρία cf. scuria (expl. per quam in totum denegatur urina).
ἰσχυρογνώμων pervicax.
ἰσχυροποίησις confirmatio, corroboratio.
ἰσχυροποιῶ confirmo, corroboro, of-firmo, roboro.
ἰσχυρός et σχυρός firmus, fortis, rigidus, robustus, sylis, validus, vividus, -όν fortiter. Cf. τύχη.
ἰσχυρῶς naviter, vivide.
ἰσχύς fortitudo, robor, strenuitas, tenor, valentia, vigor, virtus.
ἰσχύω polleo, praevaleo, valeo, πλέον - praevaleo, -ων valens.
ἰσῶ aequo.
ἴσως forsitan, fortasse, tamquam, - ὃ ἔστιν ἐπ' ἴσης aequaliter, aequo, pariter, - τὸ τυχόν forsitan, fortasse.
**ἴσωσις* aequatio, comparatio.
**Ἰταλία* v. οἰκήτωρ.
**Ἰταλικός* Italicus.
**Ἰταλός* Italus.
ἰταμός pervicax, petulans, procax, tetricus, truculentus, trux.

ἰτέα salix. V. καρπός.
ἰτεών salicetum.
ἰτρίον itrium, tractum.
ἴτυς antus, circumferentia, vitus. Cf. vitis.
ἰνυγίς cauda tremula, fritilla.
**ἰφειομαχῶ* ario.
ἰφικρατίδες cf. soccus (-i). Cf. ἑπικρ.
**ἰχθυόκολλον* gluten piscis.
ἰχθυοπόλιον piscatorium.
ἰχθυοτροφεῖον piscina, vivarium.
ἰχθύς vel εἶδος ἰχθύος acipenser, attitarna, piscis, - κατὰστικτος aspersus. Cf. ζωορεῖον, κύημα, λεπὶς, φολίς, κυλμβῶ.
ἰχθυώδης piscosus.
ἰχνεύμων catta, ichneumo (cf. etiam gineum). V. οὐρά.
ἰχνεύσις investigatio.
ἰχνητής investigator, sagax, vestigator. Cf. κύων.
ἰχνεύω hittio, vestigo.
ἰχνηλατῶ indago 2.
ἰχνος vestigium, κατ' - e vestigio.
ἰχώρ humor, sanguis, sanies, tabes, virus. Cf. achoras?
ἰῶ ἰῶ heus.
ἰῶ: ἰοί aeruginat.
ἰώδης venenosus.
ἰωή ἰωή heus.
ἰώμαι medeor, medico, sano.
**ἰων ἰων* eho, heus.
**Ἰωνικὸν πέλαγος* (Eins.) Ionicum mare.

K.

καβάλλης μηχανικός cantherius.
καβιδάριος cabidarius.
κάβος congiarium. Cf. cabi (expl. sextarii).
κάγκελλος cancellus.
καγχᾶζω v. καγᾶζω.
κάδιον sitella et sitellum.
καδμία cadmia, lapis caliminaris.
κάδος situla (cf. cadus), - μέτρον οἶνον congis (congium).
καθά sicut, velut. Cf. καθάπερ.
καθαίρεσις οἰκοδομῆς demolitio, destructio.
καθαίρω amputo, commundo, deporto, pio, purgo.
καθαίρω deduco, demolior, cf. deporto, - ἐπὶ τοῦ καταστρέφω destruo, - δόξης detracto, - ἱστόν detexo, - οἰκοδομήν destruo, καθαιρεθέν depositum.
καθάλλομαι desilio, insilio.
καθαμαξεύω: κατημαξενυμένος pervulgatus, usitatus.
**(καθαμματίζω)* καταμματίζω innodo.

καθάπαξ omnino, prorsus, quisquam (quidquam).
καθάπερ ac veluti, atque uti, ceu, quasi, sicut, tamquam, ut, utpote, velut.
καθάπτω necto, -ομαι taxo.
καθαρίζω mundo, purgo, κενεθαριομένην purgata (-um).
καθάριος delicatus, mundus 2., subtilis.
καθαριότης munditia, puritas, subtilitas.
καθαρισμός purgatio, purificatio.
**καθαριστής* putator.
κάθαρμα et - ἐπὶ ὕβρειος purgamentum.
καθαρισμός expiatio, iubilaeus, lustratio, lustrum 2., purgatio, purificatio, - κτί-ζεται lustrum conditur, - ὃν ποιῶ commundo, ἡμέραν τοῦ -οῦ diem lustris.
καθαροποιῶ purifico.
καθαρός candidus, castus, merus, mundus 1. et 2. (cf. catharon), purus, sincerus - ἄστος siligineum.
καθαρότης puritas.
**(καθαρχαγή)* καταρχαγή direptio.

*καθαρεία cf. illuvies.

καθαρείς ablumentum, purgatio, re-purgium, - ὅπλων armilustrum.

καθαρέτης purificus.

καθαρετικός lustralis, -όν expurgatorium, purgatorium, cf. catharticum (expl. confectio), -ή cf. fomentatio.

καθαρῶς sincere (et sinceriter).

καθέδρα cathedra, sedes, sedile, sella, sessio, subsellium, - ἀρχοντική et βασιλική solium.

καθέδριον sedile, subsellium.

*καθεδρωτός: καρρίον -όν covinnus.

καθέζομαι sedeo.

καθέλω deduco, demitto, destruo.

κάθεμα eleutherium. Cf. catema (expl. collare muliebri).

καθετήρ perpendicularum, redimiculum.

*καθέτης perpendicularum.

καθεύδω dormio, in eo somnum, -ομαι dormio.

καθένω decoquo.

καθηγητής doctor, magister, praeceptor, professor.

καθήκω officio, -ων officiosus, probus, τό -ον officium, τό κατὰ φιλίαν -ον necessitudo, πλείον τοῦ καθήκοντος plus iusto.

καθῆλω configo, -ωσον confige clavis.

καθήλωσις fixio.

*καθηλωτής fictor.

κάθημαι sedeo, -ηται ἐπὶ βρέφους sissiat, -ήμενος sessilis.

καθημερινός cottidianus, diurnus. V. πυρετός.

*καθιδρύμα delubrum, pulvinar.

καθιδρύω colloco, consecro, dedico.

καθιερώ consecro, dedico, sacro, voveo; -ωμένος etc. consecrata, dedicatum, sacralis, sacrosanctus.

καθιέρωσις dedicatio, sacratio.

καθίζω sedeo.

καθίημι deicio, demitto; καθειμένος ὁ στυγρός deiectus, sedatus, summissus, -ος ἐπὶ γενεῖον promissus.

καθίπταμαι convolo, devolo.

κάθισις sessus. Cf. possessio.

κάθισμα sedile, sella, sessio, -ατα trastia (= transtra). Cf. plāga.

καθίστημι et -ιστῶ constituo, dispono, instituo, ordino, perduco, praeficio, redigo, καθίσταμαι constituo, praecipio, καθεύτηκα consto; καθεσταμένος moderatus, -α institutum (-a), καθεστηκώς constans, καθεστώς constitutus, sanus.

καθοδηγός deductor.

κάθοδος descensio, descensus.

καθολικός consularis, rationalis. Cf. catholicus (expl. universalis, rectus, iustus).

καθολικῶς proprie.

καθόλου vel καθ' ὅλου ex toto, haudquaquam, omnino, penitus, prorsus.

καθοπτ- v. κατοπτ-.

καθορῶ aspicio, attendo, conspicio, despicio, dispicio, perspicio, -ών dispiciens.

*καθόσιος: -ιώτατος devotus (-issimus).

*καθοσίτης defunctio.

καθοσιῶ dedico, devoteo, voveo, καθωσιωμένος etc. dedicatum, devotus, dicatus (v. p. 437), sacrosanctus.

καθοσιώσις devotio, dicatio, maiestas, πρὸς -ιν ad dicationem. V. ἔγκλημα.

κάθυγρος humidus.

*καθυλάσσω oblatro (κατλ.)

καθυφαίνω detexo.

καθύφεις praevaricatio.

*καθυφής praevaricator.

καθυφίημι praevarico, - τοῦ ὅπενθύνου praevarico (-or reo).

καθώς ita ut, prout, sicut, velut.

καί ac, at, atque, aut, et, etiam, que, quoque 2., - ἐν (ἐν) saltem, - ἄρα etiamnunc (-num), - γάρ etenim, namque, - εἰτι δήποτε etiam, etiam, - δὴ ἄρα etiamnunc (-num), - δὴ ἐπὶ πολὺ ac diu, - διὰ τοῦτο ideoque, - εἰ etiamsi, etsi, - εἰτι δήποτε et quidquid, - εἰτι δὲν et quidquid, - ἐπὶ τοῖς insuper etiam, - εἰτι atque, - ἡδὴ iamque, - μάλιστα cum utique, - μὲν et quidem, - μὲν τui atque adeo, - μὲν atquin, immo, immo vero, - ὅθεν quaque, quin etiam, - ὁμοίως itemque, - ὅπου quoque 2., - ὅπως quin etiam, - οὐδέπω εἰ neque adhuc, - πρὸς atque, - τί quidve, - τότε etiamtum, - τότε εἰτι etiamtum, - τὸ τῇ καὶ ταῦτα etiamtum. Cf. εἰ, εἰτι, καίπερ, καίτοι.

καικίας caecias.

καινίζω novo.

καινίς lingua canina.

καινισμός innovatio, novatio.

καινιστής innovator.

καινοποιός novator.

καινοποιῶ novo, reficio.

καινός novus. Cf. ἱάτιον.

καινότερον οὐκ noviter ergo.

καινότης novitas.

καινοτομία innovatio, novatio, - ἐπὶ

οἰκοδομῆς operis novi nuntiatio.

καινοτομῶ innovo.

καινοφυγός cf. lectarius, novarius.

*καινοφονία vocum novitas.

καινός v. καινότερον.

καίπερ quamquam. Cf. superque.

καίριος tempestivus. Cf. functa.

καιρός occasio, tempestas, tempus, - ἐαρινός vernal tempus, - ἐνιαύσιος annum tempus, - θερινός aestivum

tempus, - *παρεληλυθώς* transactum tempus, - *παρωχητός* praeteritum tempus, - *φθινοπωρινός* autumnum tempus, *χειμερινός* hibernum tempus; *ἐκ -οῦ* ex tempore, *ἐν -ῷ* ex tempore, in tempore, tempestive. *Cf.* διάστασις, θεός (θ. τῆς βουλῆς καὶ τῶν καιρῶν), στιγμή.
Καῖσαρ Caesar. *V.* ὄφρα, ἱερεῖς, ταμιεῖον.
καίτοι ac, atquin (*cf.* appropinquo), - *γε* atquin, immo enim.
καίω comburo, cremo, flagro, uro, -ομαι ardeo, conflagro, cremo, flagro, liquesco, -όμενος ardens, *κεκαυμένος* ustus (*cf.* etiam *μολίβδη*, *μόλιβδος*, *χαλκός*, *χάφτης*).
κακέμφατον *cf.* cacemphaton (*expl.* obsцена enuntiatio).
κακεντρεχής malignosus (*ubi errore κακοιττε.*)
κακηγορία vituperatio.
κακήγορος maledicus, maleloquax, vituperator.
κακηγορῶ vitupero.
**κάκησις* taedium.
κακία malignitas, malitia, nequitia, vitiositas.
κάκκαβος nymphæa. (*Cf.* cacabos, caccabus, cuscabus (*expl.* olla sim.).
κακόβιος gestio 1.
κακόβουλία mala cogitatio, mala conscientia.
κακόβουλος malignus, malivulus.
κακοδαίμονία calamitas.
κακοδαίμων calamitosus. (*Cf.* caco-daemon (*expl.* malus daemon).
[κακοεντρεχής v. κακεντρεχής].
κακοεργός v. κακοῦργος.
κακοήθεια cavillatio, malignitas, malivolentia.
κακοηθένομαι malignor.
κακοήθης malignus, malitiosus, malivulus. *Cf.* cacoethes (*expl.* mali mores), parotidas.
κακοθέλεια malivolentia, obtractatio.
κακοθελής maledicus, malignus, malitiosus, malivulus.
κακολογία convicium, maledictio, obloquus, vituperator.
κακολόγος maledicus, maleloquax, maltretectatio, vituperatio.
κακολογῶ obtracto.
κακομήχανος *cf.* cacomichanus.
**κακομορφία* deformatio, deformitas.
κακόμορφος deformis.
κακόνοια mala conscientia.
κακόνονος malivulus.
κακοπάθεια labor, vexatio.
κακοπαθής laboriosus.
κακοπαθῶ carpo (-or), vexo (-or).
κακοποιία astutia, maleficientia, maleficium.

κακοποιός maleficus, malignus.
κακοπραγμοσύνη calumnia.
κακοπραγμων calumniator, concinnator, litigiousus.
κακός malus, *κάκιστος* pessimus. *V.* δαμή, πάλσις, χεῖρων.
κακοσμία eluvies.
κάκοσμος elluatus, spurcus.
κακοσύμβουλος malesnadi.
κακοσύνθετον *cf.* cacosyntheton (*expl.* vitiosa compositio).
κακοτεχνία mala ars.
κακοτέχνης mala ars (mala arte).
κακότης malitia.
κακότοπος malemorus, malemorus (*et* malimoris). *Cf.* cacos probon.
**κακοῦθαι* unio (uniones).
κακονογία stellionatus.
κακοῦργος fraudator, maleficus (*etiam* *κακοεργός*), stellionatus (= -tor).
κακονογῶ malefacio.
κακοφημία famositas.
κακοφημιζω inclamo.
κακόφημος famosus.
κακοχνημία *cf.* ephialtes.
κακῶν *cf.* κνηῶν.
κακχάζω v. καχάζω.
κακῶ: -ομαι affecto, *κακακωμένος* affectus (*Cf.* eacosen autin (*expl.* affixit illam).
κακῶς male, - *διακείμενος* malesanus.
κάκωσις affectatio, afflictatio. (*V.* *κάκησις*).
καλάβρον v. καλαῦρον lituus, pastoralis virga, pedum, - *ποιμενική δάβδος* pedum.
κάλαθος calathus, fiscella, qualus, quassillus.
καλάθωσις lacunar, laqueur.
καλάινος v. καλλάινος.
**Καλαμεῖος* Calameos. (*V.* menses.
καλαμάριον atramentarium, theca.
καλαμάλης *cf.* calamaula (*expl.* canna de qua canitur).
καλάμη avena, cicutula, culmus, seditio, spica, stipula (*et* -um), - *τοῦ σίτου* culmus, - *τοῦ ἀγρίου* καλάμου avena.
καλαμιζω *cf.* calamizo (*expl.* cum calamis canto, laeta canto).
καλαμίνθη luma, mentastrum, nepeta.
καλάμινθος menta, nepeta.
καλαμίσκος calamiscus. *Cf.* stipula.
**καλαμιστής* (?) *cf.* calamiza (*expl.* qui post messorum spicas colligit).
**καλαμιστρος* stipula.
κάλαμος arundo, avena, calamus, canna, cicutula, culmus, tessera, - *ἵτοι ἀβλός* ἀπὸ καλάμου cicutula, - *ἀγριος* calamus agrestis (*cf.* καλάμη), - *μεθ' οὗ γράφωμεν* canna, - *οἱ ἔξεντικοί* amites. *Cf.* γλύφα, γόνυ.

καλαμών arundinetum, cannetum.
 καλάνδαι calendae.
 καλαπόδιον et καλάπους v. καλοπ-
 καλαδρουφ v. καλάβρουφ.
 καλήμερον bono die.
 καλιά et -ή ντοσσία nidus, -έν ποιῶ
 nidifico.
 καλιγάριος caligarius.
 καλίγιον caliga, subtalare.
 *κάλιξ caliga.
 *καλιοποιῶ (?) nidifico.
 καλιός casa, tugurium, -ἀγροίκου
 οἶκημα tugurium.
 καλλάιντος venetianus, venetus.
 *καλλείριον (?) lilium.
 καλλίγονος pulchri generis. Cf. vitra-
 gine.
 καλλιγράφος antiquarius, librarius.
 καλλιγραφῶ: -ῆσαι antiquare.
 καλλιερῶ immolo, victimo.
 καλλιθριξ cf. callithrix (expl. simia
 producta barba).
 καλλιχρεας glandulae.
 καλλίνικος invictus (-issimus), pulchri-
 tudine vincens (cf. callinicus).
 καλλιπέταλον quinquifolium.
 καλλίστως et κάλλιστα optime.
 καλλίτριχον herba sanguinaria.
 *καλλονάριον scopa.
 κάλλος almities, decor, pulchritudo,
 ἀμήχανον pulchritudo.
 καλλωπίζω decoro.
 καλλωπισμός lenocinium.
 καλλωπιστής lenocinator.
 καλλωπίστρια sarcinatrix.
 καλοβάτης funambulus. Cf. σκαλοβ.
 *καλοβουλία bona cogitatio.
 καλοθέλεια benivolentia.
 καλοθέλης benignus, benivulus.
 καλοκάγαθία benignitas, benivolentia.
 καλοκάγαθός benignus.
 *καλόκαιρος (nomen proprium?) bonum
 tempus.
 κάλον lignum.
 *καλοπλόκος vitor.
 (καλοπόδιον) καλαποδι(α)ν forma cali-
 garis.
 καλόπους et καλάπους forma,
 calceis, forma caligaris, norma.
 καλός (καλλίων, κάλλιστος) bellus, bonus
 (cf. p. 435), formosus, -όν detium, -ά
 affabre. V. ἔργον, κληδόν, ὁσμή, πίστις,
 πούς, ὄρα.
 κάλος et -ή σχοῖνος funes, rudens, -πλοῖον
 rudens, κάλος παχύς cruppa.
 καλότροπος boni moris.
 κάλη urna.
 κάλις cadus, nassiterna (γάλις), si-
 tula, urna.
 *κάλιος calcis.
 *καλυβεύς casarius.

καλύβη casa, magale, pergula, teges,
 tugurium, -'Αφρών magale (-ia), ma-
 palia, καλύβαι mapalia.
 καλύβιον casula, tugurium. Cf. ma-
 gale.
 κάλυμμα tegmentum, velamen, velum.
 κάλυξ: -καρδιακός chamelea, -ρύθον
 μεμνκώς conivum. Cf. calix.
 καλυπτήρ imbrex, repagulum.
 *καλυπτηριάζω imbrico.
 καλυπτηρίζω imbrico.
 *καλυπτήριον segestrum (tegestum),
 tectamentum.
 *καλύπτῃς imbrex.
 καλύπτρα cf. caliptra (expl. genus mi-
 trae vel frugii).
 καλύπτω cooperio, imbrico, operio,
 tego, velo.
 καλῶ arcesso, ascisco, cito, clamo, in-
 vito, voco, -ἐπὶ δεῖπνον invito, πρὸς
 τὸ καλῆσαι ad deprecandum.
 καλῶς affabre, bene, κάλλιστα et καλ-
 λίστως optime. Cf. διονικῶ, λούα.
 κίλως v. κάλος.
 κάμαξ fuscina, pertica, rutica (= redica),
 κάμακας amiculum sudatum (cf. sudatum).
 (cf. camax (expl. κοντός).
 καμάρα arcus, fornix, testudo, -αι cufae.
 Cf. fornicaria.
 καμαριν- v. κομαριν-.
 καμάσιον II, 338, 1 s. interpr. Cf. cami-
 sium.
 κάμασον cf. camasus (expl. amfimalus).
 καματηρός laboriosus.
 κάματος labor. V. ὑπομένω.
 καματώδης laboriosus.
 καρηλοπόδιον marrubium.
 κάμηλος camelus.
 *καμινοκάστης furnarius.
 κάμινος caminus, fornax, furnus. Cf.
 ἀσκός.
 καμνῶ (= καταμνῶ) coniveo.
 κάμνω afflicto (-or), convicior, deficio,
 laboro, -ων affectus, κικμηκώς con-
 fectus, fatigatus, fessus, lassus.
 καμουλκίς v. χαμουλκίς.
 Καμπανόν Campanum.
 *καμπανός stater.
 κάμπη et -λαχάνον eruca, uruca.
 καμπή flexus 1., -όδου deverticulum,
 -ή ἐπὶ τοῖς ἀριθμοῖς lista.
 κάμπος campus.
 καμπτήρ carcer, meta. Cf. μεταξὺ.
 καμπτός carcer, cypys (= gyrys), flexus 2.,
 meta, -ή flexus 1.
 κάμπτρα arca, capsula.
 καμπτήριον capsula.
 *κάμπτρον (?) cf. μεταξὺ.
 *καμπτροποιός capsarius.
 *καμπροφόρος capsarius (etiam καπτρ.)
 scriniarius, III, 278, 8 s. interpr.

κάμπω curvo, flecto, *ἑκαμψιν* ircuit (= circuit), *καμπόμενον* curvatum, *καμψθεὶς* tortus.

καμπύλος curvus, uncus. V. βακτηρία.

*καμπυλοσαλπιστής cornicen.

*κάμψη ebulus.

κάμψις flexus, - ὁδοῦ amfractus, flexura.

καναβ- v. κανναβ-.

*κανάκη cf. canacem (expl. gladium).

κανάλης cloaca (ubi κανάλης restituendum ex codd.).

καναλίος cloax.

κανδήλα cicindela, lampas.

κάνδυς cf. candys (expl. vestis regia).

κανθαρίς cantharis.

κάνθαρος ascopa, crabro, crater, scarabaeus, zimzario.

κανθήλιον elitella, semuncia.

κανθός angulus, - τὸ ἐπίσωτρον canthus, - ὀφθαλμοῦ angulus, canthus, - τροχὸς (urus = vitus), *κανθοί* hircus (-i), palpebra (-ae).

κανίσκιον canistellum, canistrum.

*κανίσκος (Eins.) fiscella.

*κανναβάριος stupparius.

κάνναβις cannabis, filum, stuppa.

κάνναβος cannabis (-us).

κανονίζω regular.

κανονικῶς regulariter.

κανοὺν canistellum, canistrum, fiscella, III, 263, 28 s. *interp.*

κανὼν casus, norma, pertica, regula, cf. canon (expl. regula, consuetudo, rectum), - λιθοξόον amussis; *κανόνες* οἱ ἐν θυρίδι ὀβελίσκοι clatri, - γερδιακοὶ scapus (-i); *κατὰ κανόνα* ὀρθωθέν, ἰδυνθέν, *γραμμισθέν* directus (-um). Cf. patella.

Καπετώλειος Capetoleos. Cf. menses.

Καπετώλιον et Καπιτ. Capitolium.

καπηλείον caupona, cauponicula, cauponium, popa, popina, taberna, - πολυτελές popina, ὁ ἐν τοῖς -οις ganeo 1.

καπηλεύω ganeo 2.

*καπηλογεῖτον attubernalis.

καπηλοῦτης ganeo 1., sabinarius, tabernarius.

κάπηλος caupo, cauponarius, tabernarius.

Καπιτωλ- v. etiam Καπετωλ-.

Καπιτωλῖνος Capitolinus. Cf. Ζεύς.

κάπνη fumarium.

*καπνία fumarium.

καπνίζω fumigo, fumo, *δοκάριον* καπνισμένον insuasum.

καπνίσματα suffimenta.

καπνιστά fumata, fumigata.

*καπνοδοχείον fumarium.

καπνοδόχη fumarium.

*καπνοδόχος fumarium.

καπνός fumus.

καπνοῦχος tubulus.

καπνώδης fumosus.

*καπνωτήρια altar (-ria).

*καππάρα (?) portulaca.

καππάριον cappariss.

κάππαρις cappariss, lappa Herculina.

Cf. peucedanum, φλοιός.

κάπρειον verrina.

καπρίολος τὸ ἔρρισμα τῆς στέγης furcilla.

*καπρος ructus (-um).

κάπρος aper, verris.

καπρῷ prurio, - ἄ surit.

καπτρο- v. etiam καμπτρο-.

*κάπτρον (= κάμπτρον) capsula.

καπύριον crustula, crustulum, crustum.

*κάπων gallus castratus.

κάριαβος acatus, locusta, locusta marina. Cf. carabus (expl. navicula sim.).

καρσδοκῶ aucupor, exspecto.

κάραι cf. χάραξ.

καρακάλλιον cuculla.

καρδαμίνη nasturcium, sisymbrium.

καρδαμῖς cardamum.

κάρδαμον et -ος cardamum, nasturcium.

καρδάμμων et -ος cicer (siser Stadler) erraticum, eruca, nasturcium. Cf. ἄνθος.

*καρδάνη nasturcium.

καρδία cor, - δένδρον arboracea, arborata, - σκῖνον lentisci coma, - ἱλαρά festa corda. Cf. λοβός.

καρδιακός cardiacus, -ά pulsus cordis. V. κάλυξ, πόνος.

*καρδιότης praecordia.

κάρηνον v. κάρηνον.

καρίς cammarus, gabbarus, squilla, -ίδες locustulae, -ίδες θαλάσσιαι squilla (-ae).

καρκίνηθρον polygonus.

καρκίνος cancer, forceps, forfex, - χαλκίως forfex. Cf. suffragines.

καρκίνωμα cancer.

Καρνεῖος Carneos. Cf. menses.

(κάρηνον) κάρηνον caroenum.

κάρος sopor.

*καροσχάριος carrucharius (carucharius cod., v. p. 436), cisiarius, inulio.

*καρούχιον raeda.

*καροφόρος soporiferus.

*καρπακος cf. carpacus (expl. pistior).

καρπεία v. καρπία.

καρπησίον ebuli semen.

καρπία (= -ία) ususfructus. Cf. χρήσις.

καρπιζομαι ἐπὶ ἐλευθερία assertit (-or).

καρπισμός assertio, vindicta.

καρπιστής assertor, vindex.

*καρπιστία assertio, -αι vindiciae.

*καρπιστικόν liberale iudicium. Cf. liberalis.

καρποβάλσαμον carpobalsamum.

καρπόδεσμος articulare, articularius, fasciola, geminiscus (= lemniscus), -οις περιειλημμένος lemniscatus.

καρπός articulus, fructus, frumentum, frux, -οί seges (-etes), -οί οἱ χαμαδόν frux (fruges); **καρπός** δάφνης baca, - ἐρείκης erices carpos, - ἱτέας salix (semen de salice *sim.*), - χειρός internodium, - πρώτος primitia, -ὸν ἄωρον fructum immaturum, -ὸν ὄριμον fructum maturum. Cf. ὠμός.

καρποφόρος fructifer, frugifer, cf. Carphorus (*expl.* deus paganorum graece quem Latini frugifer dixerunt). Cf. χώρα.

καρποφορῶ fructifico.

καρπῶ adoleo.

***καρπώδης** fructuosus.

κάρπωμα frugiferatio

***καρραγωγός** chamaedaphne.

***καρρίον** καθεδρωτόν covinnus.

***κάρρον** raeda.

***καρροπηγός** carrocarpentarius.

***καρροποιός** carrocarpentarius.

***καρρουχ-** v. καρουχ-.

***καρταλάμιον** cartalama.

καρτάλαμος fiscella.

***καρτάλλιον** fiscella.

καρταλ(λ)ος fiscella. Cf. cartallum.

καρτερία tolerantia.

καρτερικός patiens, tolerans, - ἐν πληγαῖς triverbero.

καρτερικῶς sedulo.

καρτερώ duro, perpetior, persevero, sustineo.

καρτόν porrum, sectivum. Cf. πράσυν.

καρύα nux, - δένδρον nux gallica, - μεγάλη nux grandis.

καρύδι(ο)ν nux (cf. p. 438), nux abelana, nux minor.

καρυηρός v. ποῖνιξ.

καρυίσκος calamus, cf. cariscus.

καρυίτης tithymalus.

***καρυόδενδρον** nucarius, nux gallica.

καρύον nux, -α μακρά gulluca, -α ποντική nucellae.

***καρυοτομία** gulluca.

καρυόφυλλον caroeophilum, nucifolia.

καρυωτά v. καρωτά.

κάρφη cf. carfa (*expl.* σκύβαλα).

καρφίον clavus, corymbus, surculus.

κάρφος festuca, stipula, surculus.

καρφώδης lana sucida.

καρχήσιον cf. carchesium (*expl.* genus poculorum *sim.*)

καρῶ sopio, soporo, - σε οἶνον soporo tē vino, κεκαρωμένος sopitus, soporatus.

κάρωσις sopor.

καρωτά vel καρυωτά pastinaca (et -ae). Cf. caryotae.

κάσαμον v. κάσσαμον.

***κασθο** coetus.

κασία v. κασσία.

κασίγνητος germanus.

Κασπία θάλασσα Caspium mare.

κάσσαμον carpobalsamum.

κασσία cassia, sampsuchum.

Κασσιόπεια et -όπεια Cassiopea.

κασσιτέρινα stagnaeae.

κασσίτερος et -ον cassiterum, stagnum.

***κασσίτερονργός** stagnator.

κάσσυμα solum, solum caligare.

κασσύνω: κεκασσμένα suppacta.

κάστανον castanea (et -num), lopimum.

καστόριον castoreum.

κάστωρ τὸ ζῶον fiber.

Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Castor et Pollux.

κατά de, di dis, iuxta, per, secundum.

Cf. ἄγνοια, ἀγρός, ἀναλογία, ἀνάλογος, ἀνὴρ, ἀξίωσις, ἀρχαῖος, ἀρχή, αὐτός, βαδμός, βάθος, βραχύς, γένος, γνώμη, γράμμα (v. ἐπαγγέλλομαι), δέησις, διάγνωσις, διαθήκη, διαστολή, δύναμις, δωρεά, ἐαυτοῦ, ἐγά, ἐθος, εἶδος, εἰς, ἑκάστος, ἐναντίος, ἐνιαυτός, ἐξουσία, ἐπιβάλλω, ἐπιθυμία, ἔτος, εὐθύς, εὐχή, ξενίῳ, ξεῦξις, ἡμέρα, ἴδιος, ἔχνος, κανὼν, λεπτός, λόγος, μέλος, μέρος, μικρός, μόνος, νῶτον, οἶκος, ὀλίγος, ὁμάς, ὄναρ, ὅς, οὐδείς, οὐρά, παράκλησις, πλείστος, πούς, προαίρεσις, προκοπή, πρόσβασις, προχώρησις, σαντοῦ, στοιχείον, σύ, συγχώρησις, συνήθεια, σχολή, τάξις, τάχος, τέσσαρες, τρόπος, τύχη, ὑπερβολή, χάρις; καθά, καθάπαξ, καθάπερ, καθόλου, καθώς. Contra legem aspiratum est in καθ' ἔτος, καθ' ἰδίαν, καθ' ὅναρ, καθ' οὐδέ, καθ' οὐδένα τρόπον (v. τρόπος). Cf. etiam cata logum, cata mane, cata Phrygas.

καταβαίνειν degredior, descendo, καταβῆναι ἐπιτίμησιν census (censum descendere).

καταβάλλω deicio, dependo, deturbo, percello, - ὃ ἐστι διδῶμι dependo, expendo, pendō, solvo, - οἰκοδομήν vel οἶκον demolior, diruo, - τὸ φρόνημα deicio, - πληγαῖς elido, - ἐν πολέμῳ deicio, καταβληθεὶς applicatus. Cf. τίμημα.

***καταβάρησις** oppressio.

καταβαρῶ deponero, praeponero.

κατάβασις clivus, declivus, degressus, descensus, descendens, discessus (v. p. 437), proclivus.

***καταβάσκη** (?) uva lupina.

καταβιβάζω regrado.

καταβιβασμός regradiatio.

καταβιβρώσκω v. καταβρώσκω.

καταβλέπω despicio.

καταβόησις conviciū.

καταβολεύς solutor.

καταβολή pensio, pensitatio, propago 1., - ἡ ἀπόδοσις pensio, solutio, - οἰκοδομῆς destructio, ἀπὸ -ῆς ab initio. Cf. τιμή.

***καταβόλια** confector (-ores).

καταβόλος cf. catabulum (expl. stabulum).

καταβόσκω depasco.

καταβοῶ convicior (et convicium facio), vocifero.

***κατάβρεξις** delibutus 2.

καταβρέχω delibuo.

καταβρώσκω comedo 1.

καταβυθίζω demergo, pessumdo.

***καταβυθισμός** demersio.

κατάγαιος et -γείος terrester, -α inferus (-iora).

***κατάγαστρον** cingulum, uteri capistrum.

καταγγελεύς delator.

καταγγέλλω defero, indico 2., nuntio, ὁ -ων delator, καταγγελθεῖς delatus.

***κατάγγελσις** indicatio.

***καταγγέλτης** delator, nuntiator.

κατάγειος v. κατάγαιος.

καταγελαστής cf. derisus.

καταγελαστικός (?) v. σάνις.

καταγέλαστος deridiculus, derisus, irrisus.

καταγελῶ derideo, irrideo, - τοῦ παρασίτου vel κόλακος derideo adseculam,

καταγελασθεῖς cf. derisus.

κατάγελως derisus, ridiculus.

καταγιγνώσκω culpo, dementat (-ει), male existimo, reprehendo, - τοῦ κλέπτου vitium furi dico, - σου vitium tibi dico, καταγνωσθεῖς fuscatus.

κατάγνυμι sim v. κατεάσσω sim.

κατάγνωσις fuscatio, reprehensio.

κατάγνωστος ignominiosus, notatus.

καταγογγύζω obgannio, obmurmuro.

κατάγομος onustus.

καταγραφή mancipatio, perscriptio.

καταγράφω perscribo, -ει mancipat.

καταγυναιος muliebriarius, mulierosus, salax.

κατάγω deduco, obduco, praepondero, redigo, - ἐπὶ τῶν καταπλεόντων adveho,

-ει τὸ γένος deducit genus, -ετφ σαβανα defero (deferte sabana), -ομαι devertō (-or).

καταγωγεῖον vel καταγώγιον applicatio, deversorium, deverticulum, diversorium,

- τῶν ἀπολλυμένων conventiculum perditorum.

καταγωγή: - ἐπὶ τῶν καταπλεόντων advectio, - γένους procreatio, prosapies (-a).

Cf. ocimum, ὄσμος.

καταγώγιον v. καταγωγεῖον.

καταγωνίζομαι decerto.

***καταγωνίσσις** decertatio.

καταδαπανῶ consumo.

καταδεέστερος inferus (-ior).

καταδειλιῶ extimesco.

κατάδεσμος obligatura, -οι defixio (-ones).

καταδεσμῶ innodo, vincio.

καταδέχομαι admitto, condo, percipio.

κατάδηλος apertus, perspicuus.

καταδικάζω condemno, multo, -ασθεῖς iudicatus.

καταδίκη condemnatio, damnatio, damnum, multa.

κατάδικος condemnatus, damnaticius, damnatus, noxius.

καταδιώκω insequor, persequor.

καταδρομή decursus, excursatio, excursio.

κατάδυσσις: - μιλίσσων alvus, pumex, - ὕφους latebra, - ἐπὶ ὕδατος immersio.

κατάθω occano.

κατάθεσις affirmatio, depositio, professio.

καταθήκη depositio.

καταθλίβω opprimo.

***κατάθλιψις** oppressus 1.

καταθλῶ constringo, contundo.

καταθορνῶ deturbo, exturbo.

καταθύμιος gratus, morigerus, -ον cordi est, libitum.

καταιγιζόμενος procellosus.

καταιγίς procella, tempestas, - ἡ ἄελλα procella. Cf. totegis.

καταίρω adveho.

καταισχύνω confundo, dedecoro, deformo, dehonesto, deturpo, -οντα foedantem.

καταιτιαμένοι pulsati.

κατακαίω comburo, concremo, conflagro, exuro, inflammo, oburo, -ομαι conflagro, κατακαενυμένον combustum, ustulatum.

κατακαλύπτω obvelo.

κατακίπτω incurvo.

κατάκαρπος fructifer.

κατάκαυμα combustura.

κατάκανις combustus, obustus, ustio.

***κατακέραμα** sarta tecta.

κατακλαίω deploro, opploro.

***κατάκλαυσις** deploratio.

κατακλείς iugulum, cf. humerus; ἀπὸ -εῖδων ab iugulis. Cf. sumentano.

κατακλινῶ concludo.

κατακλινής clivosus (cf. p. 436).

κατακλίνω declino, invergo.

κατάκλισις latebra.

κατακλύζω diluo, inundo, proluo.

κατακλυσμός cataclysmus, diluvies, diluvium, inundatio.

***κατάκλυστρον** compluvium.

κατακλώ confrango, frango, infringo.

κατακνίζω lancino, lanio, scarifo, vel-
lico, -ει scalpellat.
κατακολονθῶ consequor, exsequor.
κατακομίζω advenio, deduco, deporto,
deveho.
κατάκομος comatus.
κατακοπή decisio.
κατακόπτω concido, decido, -ει battuit.
*κατακόπως delassatio.
κατακόρως affatim, saturatim.
κατακοσμῶ condecoro, deorno.
*κατακουστής auscultator.
κατακραῶ conclamo.
κατακρημνίζω praecipito.
*κατακρημνιστής praeceps.
κατάκρημνος pessumdatus, praeceps,
-οι καὶ ῥάχεις καὶ ἔρημοι τόποι tesqua.
κατακρίνω condemno, damno, κατα-
κεκριμένος condemnatus, κατακριθῆσθ-
μενος damnabilis.
κατάκρισις condemnatio, damnabilitas,
damnatio.
κατάκριτος damnandus, damnaticius,
damnatus, dediticius, iudicatus.
κατακροτῶ τοῦ ἵππου palpo equo.
κατακροῶμαι ausculto.
κατακρύπτω occulto.
*καταλακτίζω inculco.
καταλαλῶ obgannio, obloquor.
καταλαμβάνω apprehendo, attingo,
comperio, comprehendo, consequor,
deprehendo, invado, occupo, prosequor,
-ομαι apprehendo. Cf. φθάνω.
καταλάμπω perfulgeo.
καταλέγω dicto, lēgo.
καταλείβωμαι liquor.
καταλείμματα reliquiae.
καταλείπω destituo, relinquo, - παντε-
λῶς desero, -ει τὴν πατρίδα solum
vertit, καταλειφθεὶς relictus, καταλε-
λειμμένος derelictus, destitutus, re-
lictus. Cf. καταλιμπάνω.
κατάλειψις delinquatio, desertio, de-
sertus 1., legatum.
*κατάλεκτος catalectum.
καταλεπτύνω deminuo.
καταλήγω desino.
καταλημπτικά occupativa. Cf. cata-
lepticiis (expl. cessatio vocis).
κατάληψις comprehensio, deprehensio,
occupatio.
καταλιθάζω delapido.
καταλιμπάνω desero, linquo, relinquo.
καταλλαγή compensatio, - φιλίας re-
conciliatio.
καταλλάσσω concilio, demuto, recon-
cilio, - ὅ ἐστιν ἀμείβω permuto.
καταλογάδην prosa.
καταλογή honor, respectus.
καταλογίζομαι imputo.
καταλογισμός acceptilatio, imputatio.

κατάλογος catalogus, descriptio, -οι
ἐνιαυσιαῖοι annalis (-es).
κατάλυνμα deversorium, diversorium,
- οἰκοδομῆς destructio, - ὅπου μένει τις
deversorium.
καταλνμαίνομαι depopulo.
*καταλύμανσις depopulatio.
κατάλυσις deversorium.
καταλυτήριον repausatio.
καταλύνω destruo, devertio, dissolvo,
- ἐπὶ τοῦ κατάγομαι devertio (-or), -
ἐπὶ οἰκοδομῆς diruo, - εἰς πανδοχεῖον
devertio, καταλυσας applicatus, κατα-
λυθεὶς collapsus, dissipatus, καταλελυ-
μένον destructum.
καταμάθησις consideratio.
καταμαίνομαι suscenseo.
*καταμάκτης tensor.
καταμανθάνω condisco, considero.
καταμαξένω v. καθαμαξένω.
καταμαύσσω abstergeo, extergeo, tergeo,
καταμαγείς tersus. Cf. adhuc non tersi,
exterge me, exterge mensam.
καταμαστίζω reverbero.
καταμασῶμαι commanduco.
*καταμάχησις oppugnatio.
καταμήχομαι impugno, oppugno.
καταμέμφομαι conqueror.
καταμένω commoro (-or).
καταμερίζω departio.
καταμετρώ metior.
*καταμηνιαία (?) menstruus (-a).
καταμηνῶ indico.
καταμινγνῶ permisceo.
*καταμματίζω v. καθαμματίζω.
καταμονή mansio, statio. Cf. ἐπίσταθ-
μος, στάσις.
*καταμύσχευσις propagatio.
*καταμύσχευ propagino.
καταμύω coniveo, cf. καμύνω.
καταναγκάζω compello 2., impello.
καταναλίσκω consumo, καταναλωμένος
profligatus. Cf. absumptum.
καταναρκῶ obtorpeo.
κατανέμω: κατανεμεμμένος depastus.
κατανόησις contemplatio, respectus.
κατονοητικός perspicax.
κατανοῶ animadverto, complector, consi-
dero, conspicio, contempler (-o).
κατάντης declivis (et -us), proclivis (-is).
καταντῶ fomento.
καταντῶ devenio.
κατάνυξις compunctio, stimulatio.
κατανύσσω compungo.
καταξίω dignor, -οῦμαι mereor, -οῦται
dignus iudicatur.
*καταξύλωσις ἐπὶ στήγης tignatio.
*κατάξυσμα rasura.
καταξύνω conscarifo, derado.
καταπαίζω deludo, eludo, καταπαιχθεὶς
elusus.

*κατάπαις pueralis, puerarius.

καταπαλαίω eluctor.

καταπατώ conculco, inculco, proculco.

καταπαύω compesco, reparo, requiesco (requio), -πανοθήσεται dissedabitur.

*καταπειράτης cf. cataporates (expl. linea cum massa plumbea, qua maris temptatur altitudo).

καταπείρω: καταπεπαρμένος confixus.

καταπέλιτης ballista.

καταπέμπω demitto, -πεμφθείς directus. Cf. digero.

καταπεπαίνω committo.

καταπέτω digero.

καταπέτασμα velum.

καταπήγνυμι vel -πήσσω defigo, κατα-
-πεηγός praeifixum. Cf. digero.

καταπηδῶ desilio, insilio.

καταπήξ: καταπήγες οἱ ἐν ποταμῷ sub-
-lices.

κατάπήσσω v. καταπήγνυμι.

καταπιέζω deprimō.

καταπίνω deduco, devoro, voro, -ῶδω
imbibo.

καταπίπτω concido, decido, occubo,
occumbo, procubo, κατέπεσεν occidi
(-it).

καταπιστεύω committo, confido.

κατάπλασμα fascimentum, cf. cata-
-plasma (expl. medicamentum).

καταπλέω deveho (-or). Cf. κατάγω,
καταγωγή.

καταπληκτικός torvus.

κατάπληξις stupor.

καταπληθῶ obstupeo, stupefacio, -ομαι
obstupeo, obstupesco, stupeasco.

κατάπλους adventus navium, cf. cata-
-plus.

καταπλύνω deluo, proluo.

καταπνεόμενος spirans.

καταπολεμῶ debello, oppugno.

*καταπολιός canosus.

καταπόνησις defatigatio, delassatio,
lassitudo.

καταποντίζω demergo, perundo, pes-
-sumdo, praecipito.

καταποντισμοί mensura (-ae).

καταπονῶ afficio, afflicto, affligo, con-
-ficio, configo, fatigo, profligo, vexo,
πρὸς τὸ - εἰν ad fatigandum, -οῦμαι
afflicto, καταπονθηθείς profligatus, vexa-
-tus, καταπεποννημένος afflicto, con-
-fectus, defatigatus, defectus et de-
-fessus, lassatus, profligatus.

*καταπορθῶ devasto.

*καταπορίζω remeo.

καταπορνέω fornicor.

*καταπόσια ludi floralis.

κατάποσις vorago.

καταπότης devorator, glutto, helluo,
vorator, vorax.

καταπότια pilulas. Cf. catapota.

καταπρόνσις mitigatio.

καταπραύνω compesco, lenio, mansue-
-facio, mitigo, mollio, mulceo, per-
-mulceo, sedo.

καταπρώω deterreo, perterreo, proterreo.

κατάπτυσμα putacilla.

κατάπτυστος contemptibilis.

κατάπτωσις ruina.

κατάπνυγος depugis.

καταπύγων depugis.

κατάρα devotio, execratio, maledictio,
-αι dirae.

καταράσσω cf. diverbero.

κατάρατος derectarius, devotus, ex-
-secrabilis, maledictus.

καταργῶ avoco, intrico.

*κατάρδευτος irriguus.

καταριθμῶ denumero.

καταρπαγῇ v. καθαρπαγή.

καταρράκτης cataracta, obex.

καταρράπτω consuo.

*κατάρρειθρον (?) endoriguum.

καταρρέπω praepondo.

καταρρέω defluo, destillo, subsideo, τὰ
-έοντα collapsus (-a).

καταρρήγνυμι v. χεῖλος.

καταρρητορεύω peroro.

κατάρρους catarrhus, destillatio, gra-
-vido.

καταρρυνῶ: κατερρυνωμένος destitutus.

κατάρρυντος delibutus l., irriguus.

καταρτίζω conficio, construo, instruo,
perficio, struo, κατηρτισμένος etc. ap-
-tata, confectus, constructus, instructus.

κατάρτιος arbor.

καταρτίσματα instructus (-a).

κατάρτυσις confectio.

καταρχή inceptio, origo.

κατάρχομαι inchoo.

καταρῶμαι deoveo, execror, impre-
-cor, insecro (-or), κενκαταρμένος in-
-execrabilis, maledictus (κεκατη).

κατασβεννύω exstinguo.

κατασκάπτω confodio.

κατασκαφή eversio, excidium.

κατασκενάζω colloco, comparo, condo,
conficio, conflo, construo, fabrico,
struo, - ὅ ἐστιν ἐπιβουλεύω concinno.

Cf. ποιητός.

κατασκενάσμα v. ποιήμα.

κατασκεναστής instructor, - ὁ κακο-
-πράγμων calumniator, concinnator. Cf.
ποιητής.

κατασκενή confectio, factura, supellex,
cf. catasceue (expl. destructio, instructio),
- οἰκοδομῆς exstructio. Cf. ποιήσις.

κατάσκοις amoenus, opacus, umbrosus.

κατασκοπή speculatio, specus.

κατασκόπησις exploratio.

κατάσκοπος explorator, speculator.

κατασκοπῶ contemplor(-o), exploro, impetro, speculor.

κατασπεύδω urgeo.

κατασπορά seminato.

κατασπουδάξω circumvenio.

κατασπῶ deduco, detraho.

κατασταγμός destillatio.

καταστάζω destillo, liquor.

καταστακτική (?) batrachion.

κατασταλτική cf. fomentatio, sumentano.

κατάστασις elogium, status.

καταστέλλω compesco, placo, sedo.

*καταστέρσις constellatio.

κατάστημα statura, status.

καταστιζω depungo, - ἐπὶ ὕβρει de-noto, κατεστιγμένος sedatus.

κατάστικτος distinctus. Cf. ἰχθύς.

καταστολή II, 344, 10 s. interpr.

καταστρέφω demolior, destruo, diruo, everto, -ει deruit, -ομαι deleo. Cf. grumat.

καταστροφεύς eversor, tergiversator.

καταστροφή destructio, excidium, subversio. Cf. catastrophon (expl. conversationem).

κατάστρωμα forus.

καταστρωννύω prosterno, sterno, κατ-εστρωμένος prostratus.

κατάστρωσις stratura.

*καταστρωτής scansor.

κατασύρω detraho.

κατασφαγή internecio, occisio.

κατασφάζω interficio, perimo, trucido, -σφαγείς interemptus.

κατασφραγίζω consigno, designo, ob-signo.

κατασχάζω cf. s. v. phlebotomum.

κατάσχεσις deprehensio, retentio.

κατασχίζω conscindo, descindo, scarifo, -ει scalpellat.

*κατατακτικῶς ordinate.

καταταράσσω diverbero.

κατατάσσω et -τάττω deputo, digero, dispono, imputo, ordino, -ταχθεῖς deputatus.

κατατήκω afficio, liquefacio, -ομαι tabesco.

κατατίθην depono, profiteor, -εμαι condo, prosequor, -εμαι εἰς μνήμην condo.

κατατομή concisio, decisio.

κατατρέχω commeo, decurro, emano, καταδράμωσιν demanaverint, κατατρέχων decurrens.

κατατριβω attribo, detero, infrico.

κατατρυνῶ penetro, terebro.

κατατρύχω affligo.

κατατρώγω comedo 1.

κατατυγχάνω consequor.

καταυγάζω illumino.

καταφαγᾶς cibicida, comestor, comisator, devorator, ganeo, helluo, nepos, vorax, -άδες gulatores.

*καταφάγεται devoro (devorabit).

καταφανής conspicuus, perspicuus.

καταφερης obscenus. Cf. κατωφερης.

καταφέρω deduco, defero, deicio, depono, depromo, deveho, perfero, -ομαι defero; κατενεχθείς delatus, -ἐν ἐπὶ τοῦ πεσόντος deiectus (-um), - ἐπὶ τοῦ κηθέντος delatus (-um), -εἶσα κληρονομία delatus (-a).

καταφεύγω confugio, decurro.

*κατάφημος famosus.

καταφιλό basio, osculor.

*καταφιμῶ conticisco.

καταφλέγω aduro, conflagro, exuro, inflammo, oburo.

κατάφλεξις combustio, incensio.

καταφλναρῶ obgannio.

καταφορά invectivus (-a), procella, -τῶν ἄνεμον procella.

καταφορικὸς invectivus.

κατάφορος proclivus.

κατάφρακτος cataphracta, cf. cataphractus (expl. equus munitus, equus lorincatus).

καταφρόνησις contemptio, contemptus, contumacia, despectio.

καταφρονητής contemptor, contumax, detrectator, spernibilis.

καταφρονῶ asperno, contemno, despicio, sperno, supersedeo, temno, -ηθείς contemptus, despero (-at), spernatus, spretus.

καταφυγή confugium, effugium, perfugium, refugium, subterfugium.

καταφύγιον perfugium, refugium.

καταφυρῶ decoquo.

καταφύτενσις complantatio.

καταφυντεύω complanto, -ομαι consero.

καταχαράσσω cancello, scarifo.

καταχέζω: κατέχευες concacasti.

καταχέω perfundo.

καταχθόνιος infernus, -οι inferus (-i), -α inferilia. Cf. δαίμων, θεός.

κατάχρεος feneus.

κατάχρησις abusus, usurpatio.

καταχρηστικῶς abusive, vulgo.

καταχρίω obliro, -κεχρημένος oblitus.

καταχρῶμαι abutor, usurpo, κατακέρχμαι abutor (-ο, v. p. 434).

κατάχρυμα perfusio, -ζωμοῦ tucca.

*καταχύνω perfundo.

καταχωννύω obruo.

καταψεύδομαι commentior.

*καταψεύστης commentor 2.

καταψηφίζομαι decerno.

καταψηχῶ demulceo, frico, mulceo, permulceo, κατέψηξα demunxi.

κατάψυξις perfrictio.

κατέφυκος opacus.
καταψύχω defrigero, perfrigeo, refrigero.
καταψῶ permulceo; cf. catapsat (expl. caedit), percatapsat.
*κατέαγμα fractura, fragmentum.
*κατεαπτεάς perfringendas.
*κατέαξις confractio.
κατέαδσω frango, infringo, κατεαγώς confragosus.
κατεγγυή desponsio.
κατεγγυητικά sponsalia.
κατεγγυῶ despondeo, desponso, spondeo, - πρὸς γάμον γυναικα despondeo, -ῶμαι vador, -ᾶται desponsatur, -ηθεῖς desponsus, κατεγγυημένη desponsus (-a, v. p. 437, ubi errore κατεγγυημένη), sponsus (-a).
*κατεικονίζω imaginor.
κάτειμι descendo.
κατελεήσας III, 438, 30 s. interpr.
κατέναντι diverso. Cf. cataantis (expl. contrarius).
κατεντροφῶ insolesco.
*κατεπαγγελία promissio.
κατεπείγω compello 2., urgeo, - επει-χθήσεται perurguetur.
*κατεπιθύμιος desiderabilis.
κατερειπωμένος semirutus.
*κατερευνᾶ dirimor (-mat).
κατέρχομαι descendo, devenio, -ονται obveniunt.
κατεσθίω (aor. κατέφαγον) abligurrio, comedo 1., devoro, edo, exedo, peredo.
κατεσθύνω dirigo.
κατευλογημένος benedictus.
κατενύδωσις prosperatio.
κατευτελίζω annihilo.
κατευχή imprecatio.
κατεύχομαι imprecor.
κατέχω astringo, contineo, detino, obtineo, teneo, -ει asserit, -ύμενος tentus 2., κατασχεθεῖς etc. deductus, retentum, tentus 2. Cf. λῶρον.
κατηγορία accusatio, interpellatio. Cf. categorian (expl. delationem nominis).
κατήγορος accusator, delator, interpres.
κατηγορῶ accuso, criminor (-o), defero nomen, insimulo, interpello.
κατήνη catella.
κατηρεφές deprehensum (= depressum).
κατηφής maestus, obstitus.
κατήχησις cf. catecheseis (expl. doctrinae).
κατηχίζω cf. catechizo (expl. doceo, redarguo, obiurgo, instruo sim.).
κατηχῶ persono, -οῦμενος cf. catechuminus (expl. instructus vel audiens).
κατιθύνω derigo, redigo.
κατισχύω convalesco.
κατοδύρομαι defleo.

κατοίκησις domicilium, habitatio, habitatus.
κατοικητήριον habitaculum, tabernaculum.
κατοικία habitatio.
κατοικίδιοι penates. V. θεός, ἥρωσ.
κατοικισμός domicilium.
κάτοικος habitator.
κατοικῶ habito, incolo.
κατοιχόμενος decessor. (V. ἐπιφέρω).
κατολισθήσας collapsus.
κατομβρία diluvium.
κατόπιθεν postsecus.
κατόπιν altercus (atergus = a tergo). V. παραθύρα.
*κατόπτεισις speculatio, καθ. inspectio.
κατοπτρεύω despicio, illustro, καθ. perspicio, pervideo, speculo.
κατόπτης et καθόπτης speculator.
κάτοπτον τό πάνν ὠπτημένον contostum.
κάτοπτρον speculum.
κατορθῶ corrigo, perperlo.
κατόρθωμα perpetratio, -ατα fortia facta, res gestae.
κατόρθωσις correctio, impetratio, perpetratio.
κατορθωτής propagator.
κατόρυξις defossio.
κατορύσσω et -τιω confodio, defodio, defosso, obruo.
*κάτουλος cicatricosus.
κατονρῶ commeio, urinam facio.
κατοχεύς mandalus, retinaculum.
κατοχή possessio, - ἡ διὰ χειρὸς detentio, retentio, - ἡ ἀπὸ νόμων (νομῶν?) possessio.
κάτοχος mandalus.
κάττα catta.
κατυλάσσω v. καθυλάσσω.
κάτω deorsum, imus (imo), infra, πρὸς τὰ - ad infra. Cf. ἄνω.
κατώγειον planopedum.
κατωμοτικόν annutivum.
κατώρως propago.
κατώτερος infernus, inferus (-ior), -ατος imus, infernus, infimus.
κατωτέρω inferus (-ius).
κατωφρεής convexus, declivis (et -us), depresso (-εξ), devexus, proclivus, salax, - τόπος clivosus, clivus, descensus, proclivus, - ἄνθρωπος ὁ ἄσματος libidinosus, salax. Cf. καταφρεής.
καῦκος patera. Cf. caucus (expl. vasis genus).
καυλίον cauliculus (et col.).
καυλός cauliculus sim., caulus, tursus.
καῦμα aestus, calor, cf. cauma (expl. aestus, aequor).
καυματηρός aestivus.
καυματίζω et -ομαι aestuo (-or).

καυματοῦμαι aestuo.

καυματώδης aestuosus.

καυνάκης cf. gaunaca (expl. gausapa).

καυσίμος arsisibilis, cremabilis.

καύσις ardor, - νεκρῶν bustuarium, ustrina.

*καυσμός (?) cf. cauteratio.

καύσος cf. causus (expl. ardor totius corporis).

καύστης νεκρῶν bustuarius.

καύστρα νεκρῶν ustrina.

καυσώδης torridus.

καύσων ardor, calor, incendium.

καυτήρ cauter, II, 347, 4 s. interpr.

καυτηριάζω resero, II, 347, 5 s. interpr.

καυτηριον cf. cauterium (expl. ferrum candens, cum quo incidunt medici).

καύχημα exsultatio, gloria, gloriatio.

καυχηματίας gloriabilis.

καύχησις gloria.

καυχητής alapator.

καυχῶμαι glorior, iacto (-or).

καχάζω: -ει cachinnat, κακάζω II, 337, 8 s. interpr.

καχεκτικός mali coloris.

καχεξία marasmus.

καχλάζω bullio, scaturrio, -ων scatens. Cf. κοχλάζω.

καχλασμός scaturigo.

κάχλης caementum. Cf. χάλις.

*καχλικές (Eins.) gerriculae.

*κάχρνον et -ος ros marinus, semen draconteae, semen ferulae.

*κεγχρίν milium.

κεγχρίνης (ὄφις) anguis, coluber.

κεγχρίς, εἶδος ἱέρακος μικροῦ titiunculus.

κέγχρος milium, -ον bissinem.

κεδρία cedria, pix liquida.

κέδρος abies, cedrus.

κείμεν iaceo, κείμενος etc. iacens, positum, situs 1. et 2. Cf. eo (is).

κειμήλιον atanulus, cimelium.

κειρία fascia lecti.

*κειριάτης taeniosus.

*κειρίδιον (?) pistris.

*κεῖρις (?) ardeola.

κείρω detondo, tondeo, καρεῖς tonsus.

κεκρύφαλος redimiculum, reticulus.

κέλαδος clangor.

κελασώ: -ι cantitat.

κελαινός ater.

κελαρύζω murmur.

κέλευμα iussio, iussus 2., κέλευσμα iussus 1. (iussum). Cf. celeuma (expl. canticum nautarum, imperia).

κέλευσις iussio, iussus 2. Cf. praefectus aerarii.

κέλευσμα v. κέλευμα.

κελευστής iussor, portisculus.

κελεύω iubeo, κελευσθεῖς iussus 1.

κέλεφος II, 347, 30 s. interpr.

κέλης caballarius, singulator. Cf. celsus.

κελητίζει crisat.

κελλαρικόν penarium, penus.

κελλάριος penuarius, -ον penus (et -um).

κέλλιον cubiculum.

Κελτικός v. νάρδος.

κέλυφος putamen.

κεμμάς damma.

κενοδοξία ambitio, ambitus, vana gloria (cf. cenodoxia).

κενόδοξος gloriae cupidus, vanae gloriae. Cf. cenodoxus (expl. famae captator vel vanae gloriae cupidus).

κενολογία vaniloquium.

*κενολόγος vaniloquus.

κενός cassus, frivolus, inanis, vacuus, vanus, διὰ -ῆς v. διακενής. Cf. μύλος, στείρα.

κενότης inanitas, cf. ruma.

κενταύριον et -οῖα centaurea, centaurea maior, centaurea minor, centaurion, teloxa.

Κένταυρος Centaurus.

κέντημα punctum.

κέντησις punctio.

κεντρίζω pungo, stimulo.

κεντρισμός stimulatio.

κέντρον acumen, cardo, eculeus, stimulus, cf. centrum (expl. medium camerae sive caeli, punctum, medietas), - βοῶν καὶ σκορπίων, ζῶον, κηφήνος, μελίσσης aculeus (et sim., cf. p. 434), - σιδηροῦν stimulus, - ἐν πτέρῃ ἱππέως calcar.

κέντρων centrone.

*κεντρωνοράφος centronarius.

κεντώ pungo.

κενὼ evacuo, evanesco, vacuo, -οῦμαι evanesco, -ωθείς exinanita, - ἡ τοῦ τεκεῖν κεκενωμένη effeta.

κενὼς vane.

κενωσις inanitus.

κενωτικόν purgatorium.

κέπφος εἶδος ὀρνέου II, 347, 55 s. interpr.

κεραία apex. Cf. cerarius s. f.

κεραμεῖον figulina.

κεραμεύς faber figulator, figularius, figulus, orcarius, tegularius.

*κεραμιδοπλάστης tegularius.

κεράμιον amphora, orca, quadrantale, tegula, urceus sim.

κεραμῖς tegula. Cf. tectum.

*κεράμισμα (?) tegula.

*κεραμοποιός figulus, tegularius.

κέραμος tectum. - φωταγωγός transenna.

κεραμωτά tegulata.

κεράννυμι misceo, κεράσας temperans, κεκερασμένος mixtus, κεκραμένος temperatus. Cf. κερνώ.

κεραξός cornarius.

κέρας antenna, cornu, - Ἀμαλθέας cornu-copia, - βοῶν cf. θρεῖξ, - ζῶον cornu, - πλοῖον antenna, - τὸ ἐν παρατάξει πολέμου cuneus.

κεράσι(ο)ν cerasium, - ἡ ὁπώρα II, 347, 67 s. interpr.

κέρασος cerasus.

κεράστης cornutus (et -a). Cf. cerastes (expl. serpens cornutus sim.).

*κεραταύλης cornicen.

κερατιά cf. siliqua.

κερατίζω cornupeto.

κερατίνη cornea. Cf. cornu cervinum.

κεράτι(ο)ν medica, siliqua. Cf. cornu cervinum.

κερατοποιός cornificus.

*κερατοπολός (?) vel -πωλός (?) cornicen.

*κερατόπους cornipes.

κεραυνίος fulminator. V. Ζεύς.

κεραυνόβλητος attonitus.

κεραυνοβόλιον bidental, - ἡμερινόν fulgurium (= fulgur dium?), - ἀπὸ πρῶτῃ ἡ νυκτερινόν fulgur submanum (= f. summanum).

κεραυνοπλήξ τόπος bidental.

κεραυνός fulmen.

κεραυνώ fulmino, -οῦ fulgurat, -οθείς fulminatus, tactus.

Κέρβερος Cerberus.

κερδαίνω eluo, lucrifacio, lucror.

*κερδητικός lucrosus.

κερδος compendium, emolumentum, lucrum, - ἡ αἰσχρά famosae opes, τῷ ἰδίῳ -ει suis desideriiis.

*κερδύφιον lucillum.

*κερκήδης querquedula.

κερκίδιον radiolus.

κερκίζω decutio.

κερκίς costa, cuneum (-us), radiolus, radius (et -um), tragus, - θεάτρον cuneum (-us), - ἱστοῦ et ποδός radius. Cf. circa 2.

*κερκίστρα concius.

κερκοπίθηκος clura, clurina, simia. Cf. cercopithecus (expl. animal simile simiae caudati).

κέρκος cauda.

κέρκουρος cf. cercurus (expl. navicula modica sim.).

κέρκων τὸ ζῶον hasder.

κέρμα aes, nummus (-os).

κερματίζει imminuit.

κερμάτιον collubum.

κεστός vettonica, vettonica.

κεστρεὺς helio, mugil (-lis).

κέστρον et -ρος vettonica.

κέστρος lumbricus, - ὄχημα δίχα τροχῶν traduco 2.

κεφαλαία cf. defoventum.

κεφάλαιον capitulum, caput, elogium, summa, - ἐπὶ δανείου sors, summa,

- γραφεῖον capitulare, ἐν -ω capitulatum, in summa, summatum. Cf. defoventum.

κεφαλαιωδῶς summatum.

κεφαλαλγία et -αργία capitis dolor, dolor capitis, humor capitis.

κεφαλαργικὴ dolor capitis.

κεφαλή caput, caput humanum, - ὅρους vertex montis, -αι δανεισμάτων sors (sortes), ἐπὶ τῆς -ῆς praeceps. Cf. ἀποτομή, ἐλάττωσις, θρεῖξ, κορυφή, κόσμιος, νίτρωμα, πίτυρον.

κεφαλαικός capitalis. V. τιμωρία.

κεφαλιδέσμιον capitalis (-e).

κεφαλιδέσμος capitalis (-e), capitulare, frontale.

κέφαλος (ὁ ἰχθύς) capito, cosanus, mugil (-lis), oclata.

*κεφάλων capito.

κεφαλαιωδὲς capitatus. V. πράσων.

κεχαρισμένως gratuito.

*κεχειριδωμένος manicatus.

κεχωρισμένως secreta, segregatim, seorsum, separatim.

κῆδαλον penis.

κῆδεα funus, quaestio, -αι exsequiae.

V. ἐπιμελητής.

κηδεμονία curatio.

κηδεμών curator, procurator.

κηδεστής propinquus, socer.

κηδέστρια socrus.

κηδευτής νεκροῦ functor.

κηδεύω funero.

κῆδομαι curo, tueur.

κῆδος cf. ceteron.

*κηκή (?) galla.

κηκίς galla, galla Asiana, gallula, - ὄμφακος galla Asiana, - ἥτις εἰς τὸ μελάνιν πέμπεται pipula.

κῆλη hernia.

κηλητής gibberosus, herniosus. Cf. curvus.

κηλιδωτός maculosus.

κηλὶς et - ὁ σπίλος macula, -ιδες stratum (-a).

*κηλοὶ arbor (-res). Cf. sappus.

κῆλων ὁ ἐπιβαίνων ἱππος admissarius. κηλώνειον (φρέατος) ciconia, tolleno sim.

κημός camus.

κηπεία, ἔλαια escarii asfaragi.

*κηπευτής hortulanus.

κῆπος hortus, - ὁ ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τείχους pomerium, - Ἀφροδίτης cotyledon.

κηπουρικόν acisculus.

κηπουρός et κηπωρός hortulanus.

Κῆρες αἱ Μοῖραι Parca (-ae).

*κηρα ὁ ἰχθύς II, 349, 4 s. interpr.

κηριάπτης ceriforus, ceriolum.

κηρινος cereus.

*κηριολάριον cerilarium.

κηρί(ο)ν cera, favus, - ἡ μελικηρίς favus.
Cf. cerion.
 *κηρίφυλλον cirifolium, χαίρεφυλλον
 cerfolium.
 κηρίων candelā.
 κηρόπισσον malta.
 κηροπλάστης cerarius, pictor sigillarius.
 *κηροπώλης cerarius.
 κηρός cera. *Cf.* λύω, τήνω.
 κηροῦχος *cf.* ceruchi.
 *κηροφόρον cerostatarium.
 κήρυγμα praedictio.
 (κηρύκειον) κηρύκειον *et* - ὃ βαστάζουσιν
 οἱ πρέσβεις caduceus. *Cf.* κήρυξ.
 κηρύκειον murex.
 *κηρυκιοφόρος caducifer.
 κήρυξ bucinus, curio, fetialis, murex,
 praeco, tubicen, - ὃ περὶ ἐιρήνης
 ἀποστελλόμενος κηρύκειον φέρων cadu-
 ceator, - θαλάσσιος bucinus, murex.
Cf. caenax, cereacas, ῥάβδος.
 κήρυξις praeconium.
 κηρύσσω praecono, praedico, -ων prae-
 dicans.
 κηρῶ cero.
 κηρώμα ceroma.
 κηρωτός: -όν cerotum, fascimentum,
 -ή cerota. *Cf.* οἰστρος.
 κήτος balaena, belua, belua marina,
 pistrix. *Cf.* cetus 1.
 κητώεις grandis.
 Κηφεύς Cepheus.
 κηφὴν fucus. *Cf.* κέντρον.
 *κιβάριος cibarius, -ον cibarium.
 κιβώτιον arcula.
 κιβωτός arca, arcula, capsula, riscus,
 μεγάλη riscus.
 κιγκλῖς carcer.
 κιθάρις tiara. *Cf.* cidarim.
 κιθάρα cithara, fides (-is). *Cf.* ἁρμονία.
 κιθαριστής fidicen.
 κιθαρίστρια fidicina.
 κιθαρωδός citharoedus, fidicen.
 Κικέρωνος Ciceronis.
 κίκιννος *cf.* cincinnus.
 *κικκάμη noctua.
 *κικύμη *cf.* caecuma (*expl.* noctua).
 κιλίκιον *cf.* cilicium, cilicium.
 Κιμμερικόν πέλαγος (*Eins.*) Cimbricum
 mare
 κιμωλία creta argentea, creta cimolia,
 creta sarda, serpyllum, striga. *Cf.*
 collyrium.
 κιναιδός eviratus, *cf.* cinaedi, -ων θεᾶ
 Cicinna. *Cf.* satipola *et* κινιδός II,
 349, 33 s. *interpr.*
 κινάρα (= κιν.) cardo silvester, car-
 duus, carex, III, 264, 60 s. *interpr.*
 *κινάριον *et* κιν. cardo 2., carduus.
 *κινσίδος *v.* κιναιδός.
 κινδυνευτέας periclitandae.

κινδυνεύω periclitari (*et* -ο).
 κινδυνός discrimen, exitium, periculum.
 κίνημα motus 1.
 κίνησις commotio, concitatio, gestus, mo-
 tio, motus 1., nutatio, - γῆς terrae motus,
 -δικαστική commotio, -ψυχῆς scrupulus.
 κινήτος mobilis.
 κιννάβαρι *et* -ρις minium.
 κινναμος cinnamomum.
 κιννίμμωμον amomum, cassia, cinna-
 momum, -ος III, 429, 24 s. *interpr.*
 κινῶ cieo, moveo, - ἐπὶ τοῦ ἐνάγω ex-
 perior (-ο), κινυῖναι consternor, κινυ-
 μένος mobilis, κινήθεισα ὃ ἐστὶ ῥιφείσα
 incita, κεννημένος agitated, mobilis.
 κιονίς cartilago, columella, columna,
 uva, - ἡ τοῦ ἀνθρώπου columella, uva,
 - ἥτοι ἐπιστόλιον columella.
 *κιοнопλос columna.
 *κιρκίας *et* κερκίας circius *sim.*
 *κίρκειον mandragora.
 κίρκι(ο)ς circius.
 κίρκος falco.
 κिरνῶ misceo. *Cf.* κεράννυμι.
 κίρρος rubens, *cf.* cirrhon (*expl.* obridium
 aurum).
 κίρσοκήλη *cf.* cirsocele (*expl.* venae vel
 nervorum extollentia *etc.*).
 κίρσος varix. *Cf.* κρισός.
 κισήριζω pumico.
 κισήρι(ο)ν pumex.
 κισήρις pumex.
 κίσσα τὸ ὄρνειον pica.
 κίσσαρος hederā.
 *κισσένος cisseus. *Cf.* gumen hederāe.
 κισσός cissus, hederā, salvia, -ὄν μελα-
 νόν hederā nigra. *Cf.* gumen hederāe,
 χυλός.
 κισσόφυλλον cyclaminus, opulus.
 κισσῶ ὃ ἐστὶν ἐπιθυμῶ gestio 2.
 κίστη arca, cista.
 κίστος mercurialis.
 κίτρινον citreum.
 *κίτριον citreum.
 κίχλα *et* -η turdus.
 κίχρω commodum, mutuo, -ᾶμαι com-
 modo (-or), mutuo 2. (-or), κέχρημαι
 commodo.
 κίχρωριον (*vel* -όριον) *et* -α ambusia,
 intubus, lactuca agrestis. *Cf.* solsequia.
 κίων ὃ *et* ἡ columna. *Cf.* μύδρος.
 κλαγγή σάλπιγγος clangor.
 *κλάδευμα putamen.
 κλάδευσίς amputatio.
 κλαδευτήριον putatoria falx, puta-
 torium, runcilio.
 *κλαδευτής frondator, putator.
 κλαδεύω amputo, defundo, puto 1. *et* 2.,
 -ἀμπέλους sarpo, κεκλαδευμένος putatus.
 κλαδίον ramulus, vitis.
 κλαδοειδής ramosus.

κλάδος ramus, - δάφυς, ἑλαίς, μυρ-
ρίνης verberna, - δένδρων περιεχόμενος
appendix. Cf. κλών, κοιλάνω.

***κλάζω** (= κλάω) frango.

κλαίω ploro.

κλανιον armilla, viria, viriola, - ἥτοι
βραχιάλιον γυναικός viriola.

κλάννω frango.

κλάρας cf. claro (expl. μυρσίνη ἱερᾶ).

κλάσμα fragmen, fragmentum, cf. clasma
(expl. fragmen, damna), - παγετοῦ
crusta. Cf. gremiones.

κλάστις fractor.

***κλατων** oclifuga.

κλαυθμός comploratio, fletus, - καὶ
μυγμός τῶν βορῶν vagitus, - παιδίου
vagitus infantis.

κλαυθυρισμός vagitus.

***κλαυσίμος** flebilis.

κλειδί(ο)ν clavis, clidion.

κλειδοποιός claustrarius, clavicularius.

κλειθρον claustrum, pessulus, sera,
κλήθρον repagulum. Cf. βάλανος.

***κλειθροποιός** claustrarius.

κλείς clavis. Cf. οἶκος.

κλείω claudio, obsero, κεικλισμένον clu-
sum.

***κλεπτάριον** furunculus.

κλέπτis fur, involator, nebulo, cf. cleps
(expl. fur), cleptes (expl. gippus vel fur),
- χρημάτων δημοσίων depeculator. Cf.
καταγινώσκειν.

κλέπτρια furonia.

κλέπτω furo, involo, -ει clepit.

κλεψύδρα cf. clepsydra.

κλεωνία inula.

κληδονίζομαι omino (-or).

κληδών omen, opinio, καλῶ -όνι bono
auspicio.

κληθρη alnus, fraxinus, ornus, ros ma-
rinus.

***κλήθρον** alnus, ornus, cf. terebinthus,
κλήθρος alnus.

κλήθρον v. κλειθρον.

***κλήθρος** v. κλήθρον.

κλήμα polygonos, sarmentum, vitis,
- ἀμπέλον vitis, - βότρυς ἔχον et - τὸ
τοῦς βότρυας ἔχον συνεκκοπέντας pal-
mes, - ξηρόν sarmentum, - Χείρωνος
polygonos, - λαβῶν vite accepta.

κληματίς et -τίτις aristolochia, sarmen-
tum.

κληρικός cf. clericus (expl. hereditarius).

κληρονομία hereditas. Cf. ἀπολείπω,
καταφέρω, προσέχομαι.

κληρονομιαῖος hereditarius.

κληρονόμος hereditarius, heres (cf. clero-
nomus). Cf. γραφεύς, προσέλευσις.

κληρονομῶ heres fio.

κλήρος dicibile, sors (cf. clerus).

κληρουχία sortitus 1.

κληρῶ sortio, -οῦμαι sortio (-or), κλη-
ρωθῆ obtingit (obtigerit).

κλήρωσις sortitus 1.

κληρωτοῖς urna.

κλήσις citatio, invitatus, vocabulum,
vocatio, vocatus 1.

κλητικός et -ή vocativus, -όν citatorium.

κλητός vocatus 2.

κλήτωρ calator, invitator.

κλίβανος clibanus, κρίβανος fornax.

κλίμα pagus, regio, tractus, cf. clima,
-ατα cardinales. Cf. μεσημβρία, τροπή.

***κλιμακῶν** scalarium.

κλιμακτήρ cf. climacter (expl. tractus
vel spatium mundi, partes caeli).

***κλιμακτήρια** (?) cf. climacteria (expl. na-
turae rei incerta perfugia vel auxilia).

κλίμαξ gradatio, scala. Cf. climax
(expl. schema, gradatio).

κλινάριον lectulus.

κλίνη fastigium, lectus, - θεῶν pulvi-
nar, - κοιτωνική cubicularis lectus, -
σανιδωτή lectus plutialis, - συμποσίου
lectus genialis, - τοιχωτή lectus pari-
etalis, ὑπὸ τήν -ην subtus lectum. Cf.
ἐνήλατον, σκώληξ.

κλινίδι(ον) cubiculum.

κλινικός clinicus, visitator. Cf. clinice.

κλινιοποιός grabataris, lectarius, lecti-
carius.

κλινόπους pes lecti, -ποδες lecti pedes.

***κλίνος** cf. clinicus, clinus (expl. lectus).

κλινουργός faber lectuarii. Cf. lecta-
rius, novarius.

κλίνω declino, inclino, inflecto.

***κλινοθρόν** cf. exedra.

κλίσις declinatio.

κλισμός caespes, ἐπὶ τῷ ἀντῶ -ῶ in
eodem caespite.

κλοιός (et -όν) boia, catena, eculeus,
-όν περιτίθημι imboio.

κλόνος fragor.

κλοπή furtum, - ἐσχηματισμένη v. usurpo,
- πολιτικῶν χρημάτων peculatus.

κλοπιμαῖος furtivus.

κλοπιμαῖως furtim.

***κλουβός** (= κλωβός?) ἀπό-οῦ caldutera.

κλύδων aestus, dilutio, fluctus, gurgis,
unda; cf. clydon (expl. maior tempestas),
ledo (expl. maris aestuatio), dilutum.

κλύζω luo.

κλύς (?) cf. cloes (expl. pluvia, folles).

κλυστήρ clustrum.

κλυτός almus, inclutus.

κλώ frango. Cf. κλάζω, κλάννω, ψωμός.

κλωβός cavea. Cf. κλουβός.

κλώθω torqueo.

Κλωθῶ (Eins.) Clotho.

κλών ramus, -νες frons 1. (-ndes), -νες
τὰ ἄκρα τῶν κλάδων verberna (-ae).

κλωνάριον surculus.

κλωνίον ramulus. Cf. clonia.
 *κλώνος ramus.
 κλώσμα globus, tortum.
 κλωστήρ II, 351, 18 s. *interpr.*
 κλωστός tortus.
 *κλώστρον vermiculus.
 κλώψ fur. Cf. cleps.
 κνάπτω etc. v. γνάπτω.
 κνάσων (?) cf. casona (*expl.* acus, quia mulier scalpit caput).
 κναφ- v. γναφ-.
 κνέφας crepusculum.
 κνήθω scalpo, -ει scabet. Cf. prurio.
 κνήκος vel κνίκος cinici, semen candidum.
 κνήμη crus, radius, sura, tibia.
 κνημῖς ocrea, radius, -ῖδες tibiales.
 κνημός radius, - ἄμαξις et - τροχῶν radius.
 κνησμονή prurigo.
 κνησμός prurigo.
 κνηστριον acucula, scalprum.
 κνήφη prurigo.
 κνηφός semen candidum.
 *κνηφώ (?) prurio.
 κνίδη urtica, vastitas.
 κνίδι(ο)ν urtica.
 Κνίδιος v. κόκκος.
 *κνίξα urtica, vastitas.
 κνίζω scalpo.
 κνίκος v. κνήκος.
 κνιπός cupidus. Cf. σκνιφός.
 *κνίς (*gen.* κνίδος) urtica. V. σπέρμα.
 κνίσα nidor.
 κνίψ v. σκνίψ.
 κνώδαλον belua.
 κνώδων cf. sphincter.
 *κοάκτωρ v. κομάκτωρ.
 κόγχη concha, pulba.
 κογχυλευτής murilegulus.
 κογχύλη murex (murix).
 κογχύλιον murex, -α tricali. Cf. conchyliā, θρόμβος.
 *κόδρα quadra (et codra).
 κόθορνος cf. cothurnus.
 *κοιαγρός rупpo rusco, rusco. Cf. κώφαγρος.
 *κοίβινος covinnus.
 κοιλαίνω cavo, curvo, - κλάδον curvo, κοιλαινόμενα rotantia.
 κοιλάς caverna, convallis, vallis. Cf. κυλάς.
 *κοιλήθρα (?) cf. caletra (*expl.* ubi vespaе nascuntur seu nutriuntur).
 [κοίλειος cyleus, v. p. 437.]
 *κοιλήπατα δρνιθος gequaria (= iecuraria).
 κοιλία alvus, aqualiculus, venter, - ἡ ἔσω alvus, - ὁ ἔστι γαστήρ venter, - γότρον aqualiculus. Cf. ἐκχυσις, ὑπερεκχυσις.
 κοιλιακή (?) cf. quiliaci, ventris solutio.

κοιλίδι(ο)ν aqualiculus, ventricellus, ventriculus, - ἐκχεστόν aqualiculus.
 *κοιλιόδεμος fascia ventralis, ventralis.
 κοίλος cavus, curvus, -ον deprehensum (= depressum), -α convallis, -ον ποδός vola, - χειρός hir, vola.
 κοιμητήριον cf. cimiterium.
 κοιμῶμαι dormio, -όμενοι dormiente.
 κοινῇ communitur, promiscue (*ubi adde* II ante 161, 33).
 κοινοβίος consors, -ον cf. coenobium (*expl.* monasterium plurimorum *sim.*).
 *κοινοβίότης consortium.
 *κοινοβίτης (= -βιώτης?) cf. coenobita (*expl.* in commune vivens).
 κοινοβούλιον consilium. Cf. coenobulium (*expl.* concilium, conventio), concilium.
 κοινολογοῦμαι colloquor, communico (-or).
 κοινός commisculus, communis, vulgaris, τὰ -ά culina. Cf. βίος, κοινῇ, πράγμα.
 κοινῶν copulatus, sociatus.
 κοινωνία communicatio, communio 2., consortium, participatio, societas. Cf. διαλύω.
 κοινωνικός communis.
 *κοινωνοποιῶ communico, socio.
 κοινωνικός collega, particeps, socius, - ἐμπορίας socius.
 κοινωνῶ communico.
 κοινωνοφελής II, 351, 61 s. *interpr.*
 κόϊξ aëro.
 *κοιράδες (?) batrachion.
 κοίρανος Caesar.
 κοίτη alveus, cubile, - τοῦ ποταμοῦ alveus. V. συνουσία.
 κοιτίς v. κνίς.
 κοιτών conclavis (-e), cubiculum (*cf.* cothōn), cubile.
 *κοιτωνικός v. κλίνη.
 κοιτωνίτης cubicularius.
 κόκκινος roseus, -ον coccineum.
 *κοκκολάχανον maccum.
 κόκκος baca, ciccum, flosculus, granum, - τὸ βάμμα coccum, vermiculus (-icla), - Κνίδιος flos mali granatae, lacteris, laureola, turbisci semen, - σίτον granum, - φάβατος fabatrum.
 κοκκῦζω canto.
 κοκκῦμλον fraga, prunum, prunum praecoquum, -α prunella.
 κόκκνυς cuculus, cullio, rumica, - εἶδος λχθύος II, 352, 3 s. *interpr.* (*cf.* cullio), - εἶδος δρνέον cuculus.
 *κοκκωνίδιον cf. coconidium.
 *κοκκατόν bacatum, granitum.
 κολάζω coerceo, crucio (*cf.* p. 437), punio, -ομαι plectere (-or). Cf. viasio.

κολακεία (*vel -κία*) adulatio, adulatus, ambitus, blandimentum, deceptio, delinimentum, -αι blanditiae, illecebra (-ae).

κολάκευμα blanditium.

κολακευτής adulator, blandus.

κολακεύω adulo (*et -or*), ambio, ancillor, assessor, blandio (*et -or*).

κόλαξ adulator, ambitiosus, blanditor, blandus. *Cf.* καταγελῶ.

κολάπτω cudo.

κόλασις animadversio, coercitio, cruciatus, poena, supplicium, εἰς κόλασιν *v.* δίδωμι, ἐκδίδωμι, ἔκδοσις, ἔκδοτος.

κολαστής punitor.

κολαφίζομαι colaphizat (-or).

κόλαφος colaphus.

***κόλαν** stirps.

κολέντερον *v.* καλ. (longao).

κολεός vagina.

κολιανδρον colliandrum. *V.* κοριανδρον. **κολίας** lacerta.

***κολιός** (?) lacerta, sarda.

κόλλα gluten *et* glutis *et* glutum.

κολλάριον collarium.

κολλήγιον collegium.

κόλλημα colophonia, glutinamentum, glutinatio.

***κολλησίμος** (?) concinnus.

κόλλησις concinnatura. *Cf.* verbenā.

***κολλητηρ** solidatorium, stagnatorium.

***κολλητηριον** glutinatorium.

***κολλητής** glutinator.

κόλλιξ angulio.

***κολλιστής** glutinator, stagnarius.

κολλούρια tortum. *Cf.* κολλύριον.

***κολλουρίς** malva, malva hortensis, orbicularia.

κολλυβιστής collybista (*cf.* p. 436), nummularius. *Cf.* colobistae.

κόλλυβον aspratura, -α collyba (*expl.* tragemata vel vilia munuscula). *Cf.* κόλλυβος.

κόλλυβος collubum. *Cf.* κόλλυβον.

κολλύριον *et* -ιατροῦ collyrium, -α torunda. *Cf.* κολλούρια.

κολλυρίς *cf.* collyrida (*expl.* panis modicus, p. subcinericius, nebula), panis collyris (*expl.* panis quadrangulus).

κολλῶ applico, glutino, -ᾶμαι haereo, -ᾷται *cf.* adescit, κενόλλημαι haereo, κενόλλημένος amplicitus, applicatus.

***κολόβαξ** colobium.

κολόβιον colobium, subicula.

κολοβός brevis, curtus, mutilis, trunculus, truncus, -ὁ κονδός curtus, -ᾶ brevis vocalis (*cf.* brevis), -ὁ μέρος τοῦ σώματος ἀφηρημένος mutilis, truncus.

κολοβῶ brevio, mutilo, trunco.

κολοιός gracula, graculus.

κολοκασία colocasia.

κολοκύνθη (*et* -θα) cucurbita.

κολοκύνθιον cucurbita.

κολοκυνθίς coloquinthida, cucurbita agrestis, cuc. silvatica, cuc. silvestris, cyclaminus, gallula, -ίδες ἄπιοι volaemi.

κολοσσός *cf.* colossus (*expl.* homo procerae staturae), curustus.

***κολουδία** tuber (tubera).

***κολουνειον** tormen.

κολοφωνία (εἶδος πίσης) resina. *Cf.* colophonia.

κόλπος sinus (*etiam* κόλφος), -οι μήτρας loci muliebres.

κολυμβάς ἡ λίαια colymbas, granea.

κολυμβήθρα natatoria, piscina.

κολυμβητής natator, urinator.

κόλυμβος *cf.* colymbus (*expl.* aquaeductus, locus ubi mundantur vestimenta).

κολυμβῶ nato, -ᾷ ἰχθύς piscis natat. **κόλπος** *v.* κόλπος.

***κολωναρίους** colonariis.

κολωνία colonia. *Cf.* ἀγρός.

***κομάκτωρ** argentarius, καμ. coactor.

***κομαρίνη** (?): ψαφαρούς -ας putres fungos.

κόμαρος arbutus, udnudone (= unedo), viburnum (-a), -ὁ ἐστίν ἀρκευθος arbutus.

κόμβος nodus.

κομβῶ necto, nodo.

κόμη caesaries, coma, - ἀνθρώπων caesaries, - ἱππων iuba, -αι τῶν κροτάφων *et* -αι αἱ διὰ τῶν κροτάφων κρεμάμεναι γυναικεῖαι antiae sim. *V.* κτενίζω, συντίθμι.

κομήτης capillatus, cincinnatus, comatus, cometa, - ἄστήρ II, 352, 52 s. *interpr.*

κομιδῇ (ἀντι τοῦ πάνυ) admodum, nimis, perquam, valde.

κομίζω fero, porto, veho, κομισθεῖς vectus.

κόμματα incisurae.

κομματικός *cf.* commaticus (*expl.* versificator, brevis, articulatus).

κόμμι, κόμμεως cummi, gumen, gumen cerasi, gumen spano.

κόμπος strepitus.

κομπῶ crepito, strepo.

κομψός bellus, commodus, scitus.

κομῶ como.

***κονδολύχνια** statarium.

***κονδολύχνιος** (*Eins.*) statarium.

κονδός brevis, curtus.

κόνδυ *cf.* condy (*expl.* poculum vel scyphus, patera, patena).

κονδυλίζω *cf.* condylizo s. v. condylus (*expl.* in condylos plico).

κόνδυλος articulus, colaphus, nodus (nodus digiti, *cf.* condylus), sphincter, talatrum, - ποδὸς ἢ χειρὸς talatrum.

κονδύλωμα percussura, tuber, -ατα *cf.* condylomata (*expl.* dolores, nodositates, quas patiuntur arthritici digitorum), haemorrhuidas, - ξάβδον nodus.

κονία calx 2., tectorium, - ὁ ἄσβεστος calx 2., - ἡ τέφρα pulvis, - ἄσβεστος *cf.* calce viva.

κονίαμα tectorium. *Cf.* pulvis (tectorii pulvere).

κονιάσις tectorium.

κονιατής albinus, dealbator, tector.

κονίλη *cf.* colena, colona, cunila, origanum.

κονιορτός pulvis (*et* pulver).

κονιορτώδης pulverulentus.

κόνις cinis (*et* ciner *et* cinus).

κονίς lens 1.

κονιῶ albo, decalco.

***κονταφόρος** hastatus.

κοντός gasser, camax, contus, pertica, sudis.

κοντοφόρος *v.* κονταφόρος.

κόνυζα (βοτάνη) cunebula, galla.

κόξα clunia.

κοόρτη *v.* ἑπαρχος, προτάσσω.

κοπάδιον copadium.

κόπαιον frustum, - βόειον λιπαρὸν τῇ τῶν Γάλλων γλώττῃ omasum.

κοπανιστήριον battuarium.

κόπανον battulum, marculus malleolus *et* mallunc, pistillum.

κοπετός planctio, planctus, plangor, tunsus.

κοπεύς incisor, malleator.

κοπιάτης vespillo sim.

***κοπίδερμος** casabus, copidermus, flagello, tinniso.

κοπίς ἡ μάχαιρα culter.

κοπιῶ laboro, κεκοπιανώς fessus.

κόπος fatigatus 2., labor, lassitudo, lassus 1.

κοπρία stercus, sterquilinium.

***κοπριαίρετος** sportellarius.

κοπρίας *cf.* cupria (*expl.* stultus).

κοπρίζω stercoro.

***κόπρινος** stercoreus.

κοπρισμός stercidium.

***κοπροδοχείον** sterquilinium.

κοπροθέσιον sterquilinium.

***κοπροθήκη** sterquilinium.

κοπροποιόν (?): τὸ τῶν παιδιῶν - poteaculum.

κόπρος fimus, stercus, stercus caprinus, - χοιρεία sucerda, διὰ -ον αἰγείας stercus caprinus. *Cf.* δειγμα.

κορυών latrina.

κοπτός: -όν copadium, pomum cupressi, *cf.* capton (*expl.* pane), -ή copta, Gelonianum.

κόπτω incido, - ὃ ἐστὶ τέμνω caedo, inspico, praecido, succido, - τὸ λειῶ tundo, κόπτομαι plango, ἡ πρὸ τῆς κλί- νης ἐν τῇ ἐκφορᾷ κοπτομένη praefica.

κοπῶ conficio, lasso, κοποῖ fatescit, κεκοπωμένος defatigatus, lassus 2.

κόπωσις lassitudo.

κόρα *v.* κόρη.

κορακίνος corvus.

κοράκινος corvinus.

***κορακίσκος** corvus.

κοράλλιον margella.

κόραξ anaticula, corvus (*cf.* corax), repagulum, - σιδηροῦς θύρας repagulum, uncinus, εἰς κόρακας in malam rem. *Cf.* μῆλον.

Κόραξ *v.* corax (mons).

κοράσιον puella.

κορδύλη tuber.

κορεννῶ saturo, κεκόρεσμαι satullus sum.

κόρη (*et* -α) ancilla, Proserpina, puella, pupilla, - ὄφθαλμοῦ pupula, pupus. *Cf.* ἑπακμος.

***κοριανδρον** coriandrum. *Cf.* κολλιανδρον.

κοριαννον coriandrum.

***κορίζω** cimico.

κόρι(ο)ν chamaepitys, coriandrum, corion, heliotropium, hypericon.

κόρις cimex.

***κορκόδρι(λ)ος** cromella, lacerta.

***κορκοδρίλλιον** dracontea.

κορμός caudex (*et* codex), cippus, lelifacos, ramus, stipes, talia, truncus 1. *et* 2., - ἀνθρώπου truncus 2., - τὸ ξύλον caudex (*et* codex), - λίθινος cippus.

κόρος 1. saties, satietas, satura, -ον μέγα lapathium.

κόρος 2. *cf.* corus (*expl.* modii X vel XXX).

Κορύβαντες Salii Palatini.

κορυδαλ(λ)ός alauda, ardea, bardala sim., galerita (-tus), parra, parrula, sulphicia, upupa, vatuita.

κορυδός alauda, galerita. *Cf.* cerritus.

κόρυζα pipita, ravis.

***κορυζιά** pipitat.

κόρυμβος baca hederæ, botryo hederæ, corymbus, hederæ nigra.

κορύνη: ἱερά - vettonica.

κορύπτω cornupeto, -ει *cf.* arcetat.

***κόρυς** aluta (*cf.* p. 434).

κορυστός: -μόδιος cumulatus. *Cf.* curustus (*expl.* magnus).

κορυφαῖος auctor, princeps.

κορυφή vertex, - ἀνθρώπου apex, vertex, - κεφαλῆς vertex, - ὄρους cacumen.

***κορυφίς** vertex.

***κορυφών** columen.

κορώνη cornicula, cornix. Cf. κρώζει.
 κορωνοπόδιον et -όπους corona poia,
 cydonium malum.
 κορωνός cubitus.
 *κοσχεδίων tumultus.
 κοσκινίζω cribro.
 κόσκινον cribrum, γυριστήριον - polli-
 nare cribrum.
 κοσκινοποιοὺς cribrarius.
 κόσμημα ornamentum, -ατα decora-
 menta.
 κόσμησις ornamentum, ornatus 1.
 κοσμητήρ scopa.
 κοσμητήριον scopa.
 κοσμητής ornamentarius, ornator, scopa,
 - γυναικῶν ciniflo.
 κοσμητικὸς ornamentarius.
 κοσμήτρια ornatrix.
 κοσμικὸς saecularis.
 κόσμος comis, decorus, ornatus 2.,
 -ον calbae (-α), ornamentum, orna-
 tus 1., -ον γυναικὶς ornamentum, -ον
 κεφαλῆς calicendum.
 κοσμιότης decus.
 κοσμίως modeste.
 κοσμοκράτωρ mundi rector.
 κόσμος compositio, decus, mundus 1.,
 ornamentum, ornatus 1., - γυναικὶς vel
 γυναικεῖος cultus mulieris, monile, or-
 namentum, trifilum gemmarum, - ὁ τοῦ
 παντός mundus 1., orbis.
 κοσμῶ condecoro, decoro, intendo, orno,
 κεκοσμημένος comptus, decoratus, de-
 corus, ornatus 2. Cf. decessant.
 κόσσος cf. flagrum.
 κόσσυφος et *κόσσυκος merulus (et-ula).
 Cf. κόψυχος.
 κόστος costus, cf. costus hortensis.
 κοσύμβη cf. consum (expl. granum ex
 alto).
 *κότειος (?) cf. cotei (expl. iracundi).
 κότινος oleaster.
 κόττανον marisca. Cf. cottanae.
 κοττίζω aleam ludo.
 *κοττισμός alea.
 κοττιστής aleator, aleo 1. (cf. p. 434).
 κόττος alea.
 κοτύλη coxa, cyathus, trulla, - ἀνθρώ-
 που coxa, - τὸ μέτρον cotula, cyathus.
 κοτυληδών cotyledon, umbilicus Vene-
 ris.
 κότυλος cutulus.
 *κοῦβινος v. κοίβινος.
 *κουβιός v. κωβιός.
 κουβούκλιον conclavia, cubiculum.
 *κούκουβλος cuculus.
 κουκούμιον cucuma.
 κούκουμος cucuma.
 κούνιον τὸ σύστημα cuneum.
 κουρά tonsum, tonsura.
 *κουρβα cf. scortum.

κουρεῖον tonsorium, tonstrinum (et -a)
 κουρεῦς tonsor. V. μαχαίριον, ξυρόν, ψαλὶς
 κουρευτής tonsor.
 κουρεῦν tondeo.
 κουρήτης indiges (-gites), ludio (-ones),
 Sallii collini, -οί περὶ τὴν Πέαν cory-
 banta (-tes), indiges (-gites).
 κουρικὸς v. μαχαίριον.
 κούρσω exercipes.
 κοῦσπος cf. cuspis (expl. ξύλινον σαν-
 δάλιον).
 κουφίζω levo, relevo, tollo, -ονσι alle-
 vian, κουφισθῆναι ποιῶ levifacio,
 κουφισθέντες relevati.
 κουφισμα allevatio, levamen, - ἀμάξης
 sufflamen.
 κουφισμός immunitas.
 κοῦφος levis, vacuus, -ον τὸ ἐλαφρόν
 lēvis (-e), - τὸ μηδὲν ἔχον vanus (-um).
 κουφότης levitas, vanitas.
 *κουφιοποιοὺς quasillarius.
 κόφινος cista, cophinus, corbes, cor-
 bula, formio, qualus.
 κοχλιάζω scaturio. Cf. καχλιάζω.
 κόχλας (ὁ λίθος) glareia. Cf. κάχληξ.
 κοχλιαριον cochliarium, lingula (lig.).
 κοχλίας cochleasim., διὰ -ὤν diacochiam.
 κοχλιός cochlea, conchylia.
 *κοχλιῶνς cochliarium, linguella, lin-
 gula (ligula).
 κόχλος concha.
 κόψυχος merulus. Cf. κόσσυφος.
 κράβατος lectus. Cf. grabattus (expl.
 σκίμπος).
 *κραββατοποιοὺς faber lectuarius.
 κραδαίνω corusco, crispo, libro, vibro.
 κράζω clamo. V. ἔλαφος.
 κραπάλη crapula. Cf. κωθής.
 κραυπαλὼν madidus (cf. crepalum),
 marcidus, -ῶντες vacillantes.
 κρακτικὸς clamosus.
 κρᾶμα mixtus (-um), temperatus (-um).
 Cf. auricalcum.
 *κραμάτινα (?) auricalcum (-a).
 κραμβασπάργος cauliculus, cyma.
 κράμβη brassica, cauliculus, -αι caulus
 (caules). Cf. crambe.
 κραμβιον cauliculus.
 κρανέα et -εα colurnum, cornus arbor
 κρανέινος colurnus.
 *κρανή ὁπώρα corria.
 κρανίον calvaria, calvus (-a).
 κράνος cf. tilia.
 κρᾶσις mixtus (-um), potio, temperatio
 κρᾶσπεδον fimbria, lacinia.
 κρατήρ cantharus (εἰς ἀμ κρητήρ), crater
 κράτησις imperium, retentio.
 κρατητικός tenax.
 κρατίστους egregius, -οι optimates.
 κρατορία: περὶ τῆς -ας τοῦ θεοῦ cf.
 de potentia dei.

κράτος imperium, nomen, regnum, - βασιλικόν imperium.

κρατῶ capio, obtineo, teneo.

κράτωρ: περί τοῦ κράτορος ἐμπειρίας cf. de experientia dei.

κραυγάζω clamito, clamo, vocifero.

κραυγασός clamosus, vocifer.

κραυγαστής clamosus.

κραυγή clamor, clangor, eiulatus, - ἄγροϊκων eiulatus, iubilatus.

κρεάγρα carnarius (-um), excipulum, harpago. Cf. creagrae (expl. unci ferrei carnarii, fuscinae ad carnes ex caldarii offerendas, tridentes).

κρεάδιον carnicula, carquilla.

κρέας caro, obsonium, - σὺν λίπει caldura, - ὀπτόν carnem assam, - τράγειον hircina; κρέα μεριζόμενα assignae, κρέα νηπίων ὃ λέγουσι ζῆζιν titia. Cf. διανομή, κρεμαστήρ, λίπος, ὄνειρος.

κρείσων et -των bonus (melior), potis (-ior), praestans (-ntior), - εἰμι praesto, ἐπὶ τῷ κρεῖττον in melius, τσούτωρ κρείσων tanto melior. V. κρετιστός.

κρεμάθρα panarium.

κρέμαμαι pendeo. Cf. κρύσταλλος.

κρεμάννυμι cf. κρέμαμαι, κρεμνῶ, κρέμω.

***κρεμασία** suspendium.

κρεμαστήρ perpendiculum, - κρεῶν carnarius, - οἰκοδόμον perpendiculum. Cf. cremasteris.

κρεμαστήριον carnarius (-um).

κρεμαστός pensilis, -όν pensibile.

κρεμάστρα carnarius (-um), panarium.

***κρεμάστρον et -ρος** (?) carnarius (et-um).

κρεμνῶ suspendo.

***κρεμῶ**: κρεμόμενος (= κρεμώμενος?) suspensus. Cf. μετέωρος.

κρεοκοπῶ lanio.

***κρεοποιός** (Eins.) lanius.

***κρεωθέτης** carnarius (-um).

***κρεῶν ὃ τόπος** carnarius (-um).

κρεωπώλης (κρεοπ.) carnis venditor, lanio, lanius, macellarius. Cf. ξυγόν.

κρεωπώλιον et -λεῖον (κρεοπ.) laniatorium, macellum.

κρηδεμνον mitra, velum.

κρημνίζω praecipito.

κρημνός praecipitium, praecipitium, rupes.

κρημνώδης praecipitium.

κρηνη lacus, nympha, silanus, - ὅπου ῥέει ὕδωρ laccus. Cf. cerinea.

κρηπίδωμα pila.

κρηπίς crepido, margo, margo et margosus, pila, soccus, -ίδες crepides.

κρητήρ v. κρατήρ.

Κρητικός: -όν creticum. Cf. δαΐκος, κρέσιον.

κρίβανος v. κλίβανος.

κριθάριον hordeum, hordiolum.

κριθή hordeum, hordeus trisangulus, - πεφρυγμένη mola, molae salsae. Cf.

ἀνθέριξ, λέπυρον, πόλτος, πόμα.

κριθίνος hordeacius.

κριθί(ο)ν hordeum.

κριθοπώλης hordearius.

κρικελλος circellus, circulus.

κρικίον circellus.

κρίκος circulus.

κρίμα iudicatio, iudicium.

κρίνον et -ος lilium, lilium hortense, margarita, - ἄγριον lilium agreste, -ος λευκός lilium album.

κρίνω censeo, iudico, - ἐπὶ τοῦ δικάζω iudico, κριθησόμενος iudicandus.

κριομαχῶ arieto. Cf. ario.

κριός aries, κριοῦ arietina (caro).

***κριός (adi.)**: -όν vervecina.

κρίσιμος v. ἡμέρα.

κρίσις examen, iudicatio, iudicium. Cf. crisin (expl. declinatio valetudinis).

κρισ(σ)ός varica, varix. Cf. crison (expl. duritia crurum), κισσός.

κρισσώδης varicosus.

κριτήριον examen, iudicium (v. p. 437), - ξένον iudicium peregrinum, recupratorium.

κριτής iudex. Cf. ἀπόλεξις.

κριτικός cf. criticus.

***κρόκα** (?) floccus.

κρόκη subtemen, trama.

κροκίς et κροκὺς floccus.

***κροκῆ δονις** gluttit 1.

κροκοειδής croceus, luteolum (-ές), luteus. Cf. ἴον.

κρόκος crocus, III, 429, 21 s. interpr., - ὃ ραινόμενος sparsio.

κροκὺς v. κροκίς.

κροκύφαντος reticulus.

κροκωτόν cf. crocotum (expl. vestimenti genus).

κρόμυον cepa, cepa maior, cepas hortulanas, cepulas (cepolla), - ἄγριον cepa canina. Cf. λέπυρον.

Κρόνια Saturnalia.

Κρονίων Croinon. Cf. menses.

Κρόνος Saturnus, - μέγιστος Ἰανὺς pater, Saturnus (S. pater). Cf. αἶμα.

***κρόνος** tilia ('cf. κρόνος Hesych. Buech.).

κροσσός fibra, fimbria, - ἱματίων fimbria.

***κροταλισμός** plausus.

κρόταλον plaustrum.

κροταφιστής percussor.

κρόταφος tempus. Cf. κόμη.

κρότησις plausus.

κρότος favor, plausus (ιδ. manibulus).

κροτῶ crepito, plando, pu ὶ.

κροτῶν ricinus.

κρουνὺς fluor, silanus, tubus.

κρούω ferio, percusso, percutio, pulso

κρύβω abscondo, σκορπίος ἐκρύβετο scorpio latebat.
κρυμός τὸ ψυχὸς frigus.
κρύος algor, frigus, gelu, rigor. Cf. cancri aestus.
***κρυοῦμαι** gelo.
κρυπτηρία latibulum.
κρυπτηριον latibulum.
κρυπτός absconsus, latens, occultus, ἐν τῷ -ῳ in occulto, **κρυπτή** crypta, latibulum.
κρύπτω abdo, abscondo (*ibidem* κρυβῆναι abscondi), celo, condo, occulto, -ομαι lateo, κεκρυμμένος etc. celatum, conditus, obductum, occultus.
κρύσταλλος *et* -ον crystallum, gelu, glacies, pruina, -ὸ τοῦ ὕδατος κρεμνόμενος stiria.
κρυσταλλῶ congelo.
κρύφα occulte.
κρυφαίως occulte.
κρυφίμαίος latebrosus, occultus.
***κρυσιπυρίς** pigra.
***κρύω** v. κρυοῦμαι.
κρώζει ἡ κορώνη III, 258, 19 s. *interp.*
Κρώμνα cf. chroma.
κτείνω ingulo, occido.
κτεῖνω pecten *sim.*, - **κναφικός** erinaceus. Cf. κτίν.
κτενίζω pectino, κτενισθεῖς *et* ἐκτενισμένος pexus, ἐκτενισμένος κόμην pexo capillo.
κτενί(ο)ν pecten *sim.*
***κτενιοποιός** pectinarius.
κτενίσμα pecten.
***κτενιστής** pectinator.
***κτενοποιός** pectinarius.
κτέρεια functa.
κτῆμα fundus, possessio, praedium, -ατα ἔγγαία praedium (-a).
***κτηματοφύλαξ** saltuarius.
***κτηναγωγία** evectio.
κτηνίτης iumentarius.
κτῆνος iumentum, pecus, - ἄχθοφόρον iumentum, - ἐν πρώτοις ζευγθέν iugites (iuget). Cf. δοῦλος, ἔλκος, οὖρον, ποτίζω.
κτηνοστάσιον iumentarium.
κτηνοτρόφος iumentarius, mangosus.
κτησίος peculiatu. V. Ζεύς.
κτησίας possessio, - τοῦ ἐπ' ἄλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ ὄντος peculium. Cf. τοίχος.
κτητικόν possessive.
κτητωρ bonorum possessor, possessor.
κτίζω aedifico, attribuo, condo, creio, muro, καθαρὸς κτίζεται lustrum conditur; ἐκτισμένος conditus, πόλις ἐκτισμένη civitas condita.
***κτίν** (Eins.) pecten. V. κτεῖς.
κτίσις creatura.
κτίσμα creatura.

κτίστης conditor, creator.
κτύπος fragor, sonitus, strepitus.
κτυπὸς crepito, crepo, strepo.
κτώμαι adipiscor, possideo, κέκτημαι possideo, κτησάμενος adeptus, indemptus, κτηθεῖς cf. καταφέρω.
κῦαθος cotula, cyathus, podium, sim-pulum.
***κυαμίδες** fabacia.
κῦαμος faba, faba frensa, faba maior, faba solida (et f. grande). Cf. cyma, λοβός, ὑοσκύαμος.
κῦάνεος *vel* -νοῦς caeruleus, ferrugineus, fuscus, glaucus.
κῦανος caeruleus.
κῦαρ tibet.
κυβεία alea.
Κυβέλη Cybele.
κυβερνήσις gubernatio.
κυβερνήτης gubernator, magister navis, rector. Cf. gubernita.
***κυβέρνηιον** gubernum.
κῦβερνος gubernita.
κυβερνῶ gubernio.
κυβευτής aleator, stactarius (et stact.).
κυβεύω aleam ludo, aleo 2.
κυβιστής aleator.
***κυβιστιὰ** cernulata.
κῦβος alea, tessera.
κῦδιστος v. θεός.
κυδώνιον (μῆλον) cicocia, cotoneum, cydoneum, cydonium malum, muctilio, muttonium.
κῦημα ἰχθύος ovum piscis.
κυκίων cocetum.
κυκλάμινος aristolochia rotunda, cyclaminus, squilla, squilla minor, II, 356, 27 s. *interp.*
κυκλᾶς circumtextum, limbus, - ἡ περὶ τὴν χλανίδα κύκλω πορφύρα limbus. Cf. echinus, cycas (*expl.* circumtextum pallium *sim.*).
κυκλευτής circitator, circitor.
κυκλεύω ambio, cernuo, circito (et circo), circumeo, lustro, obo, orbiculatur.
κυκλίσκος circellus, circulus.
κυκλόθεν circuitus (-u).
κύκλος circuitus, circulus, orbis, - ἐν ᾧ ἵπποδρομίαι γίνονται circus et circuitus, κύκλω circum. Cf. cyclos (*expl.* certus cursus temporum), limbus.
κυκλῶ circumdo.
κύκνεια cycinina, olorina.
κύκνος anser, cycnus, olor.
κυλᾶς cardo. Cf. κοιλᾶς.
κυλικεῖον vasarium.
κύλινδρος cylindrus, volutabrum. Cf. clinorum.
κύλιξ (ποτήριον) calix.
κυλίσματα cf. quilismata (*expl.* vibrationes vocum).

***κυλιστήριον** (?) volutatorium.
κυλίστρα ξύλων volutabrum.
κυλίω roto, voluto, volvo, -ομαι voluto, -όμενα rotantia.
Κύλλοποδιών Mulciber.
κυλλός aeneus, claudus, mancus. Cf. decitivis.
κύμα fluctus, unda, cf. cyma. Cf. μεταξὺ, τροπή.
κυμαίνω undo, -et -ομαι aestuo, fluctuo.
***κυματηρός** fluctuosus.
κυματίζομαι aestuo.
κυματοῦμαι fluctuo (-or).
***κυμβαλοκροῦστος** aeneator.
κύμβalon conus, cymbalum.
κύμβα cf. cumba, cymba.
κυμβίον cf. cymbia (expl. species poculorum sim.).
***κυμινᾶτον** cyminatum.
κύμινον cyminum, -βασιλικόν cyminum.
κυνάγχη angina, synanchis (quinance).
κύναγχος angina.
ῥκυναίγινθος parra (p. modica).
***κυνακρίς** (?) gillus.
κυνάμια et **κυνόμνια** casnomia, cynomyia, musca canina, psyllium, tabanus.
κυνάνθρωπος versipellio sim.
κυναρ- v. **κυναρ-**.
κυνάριον canicula, caninus, catellus.
κύνεια caninus (-a).
κυνηγεσία venatio, venatus.
κυνηγέσιον venatio.
κυνηγέτης venator.
κυνηγετικόν δίκτυον et **λίον** plaga 1. et 2., plagiula, rete sim.
κυνηγετώ venor.
κυνηγία venatio.
κυνηγιον venatio.
κυνηγός venator.
κυνηγῶ venor.
κυνίσκος θαλάσσιος canicula.
κυνόγλωσσα cynoglossa, lingua canina, narcissus.
κυνόδους canicula, caninus, **κυνόδοντες** canini dentes, dentes canini.
κυνοκάρδαμον nasturtium.
***κυνοκυματικά** cf. dies caniculares.
κυνοκέφαλος caput canis, cf. cynoscephalus.
***κυνοκόριον** turbisci semen.
***κυνόκορον** satyrium.
κυνόμαζον chamaeleon.
***κυνομαντία** cf. cynomantia (expl. canis divinatio).
κυνόμνια v. **κυνάμνια**.
***κυνοπόδιον** polygonos.
κυνόροσodon ligustrum, rosa canina, III, 266, 43 s. interpr.
κυνόσβατον et -ος mora canina, ruscus. (Cf. βάτος).
κυνόσουρα canis cauda. Cf. ἄρκτος.

κυνοτρόφος mangosus.
***κυνοφάλιον** sabina.
κυνοχάλη polygonos.
κυνάρισσος cyparissus, cypressi folia, cypressus, cypressus arbor.
κυναρισσών cypressetum.
κύπειρον et -ος (βοτάνη) cyperus, gulla, siler, III, 264, 36 s. interpr.
κύπελλον poculum, -ος calix.
κυπρίζω prorumpo.
κύπρινος λευκή viola.
κύπρος cyprus, III, 429, 20 s. interpr.
κύπτω cevo, inclino, vergo, **ἐκνυπεν** ir-cuit (= circuit).
κυρία dominium, proprietas. Cf. κύριος.
κυριακός dominicus.
κυριεύω dominor.
κυριολεξία proprietas.
κύριος dominus, heres, proprius, ratus, -ον proprie, **κυρία** domina, **κυριώτατος** proprietarius. Cf. ἔλεω.
κυριότης dominatio, dominatus.
κυρίως proprie.
***κυρσός** gibberosus.
***κυρτήν** gibbus.
κύρτος ἀλιευτικός fiscus, nassa.
κυρτός curvus, gibberosus, gibbus et gibuero (cf. etiam icypta).
κύρωμα gibbus.
κυρτών cf. **κυρτήν**.
κυρώ decerno, rogo, sancio, - νόμον δι' ὅρκου sancio legem, **κυρωθεῖς** irrogatus, **κεκυρωμένος** sanctus.
κύρωσις rogatio, II, 357, 15 s. interpr.
κυρωτέα sancienda.
κύσθος et **κυσός** cunnus.
***κύστη** (Eins.) fiscella.
κύστις (ἡ φῶσα) vesica.
κύτινος (et -ον) vel κ. **ζοιάς** caducas mali Punici, cortex malignanatae, flos malignanatae, malum granatum sim.
κύτις vel **κοιτίς** cista, fiscella.
κύτισος δένδρον cytisum.
κύτος et - τῆς νεῶς alveus (et -um).
κυφός cevulus.
κύφων cevens.
κυψέλη cupa, - **μελισσών** alvearium, favus.
κύων canicula, canis, sirius, - **θαλάσσιος** canis marinus, - **θηρευτής** canis venaticus, Umber, - **ιχθυετής** canis vestigator, - **ποιμεινικός** pastoralis canis, - ὁ ἐν οὐρανῷ sirius, ἀπειλή **κυνός** ὅτε ὀλακτεῖ hirrio (-it), **φωνή** **κυνός** hittus, **λάπτω** ἐπὶ **κυνός** lambo. Cf. ἀνατολή, ἄνθος, ἀπειλῶ, βάτος, μνία, ὄρχις, σφάρα (v. **κυνόσουρα**), canis caput.
***κωβίριον** globus.
κωβίος (ὁ ἰχθύς) vel **κουβ.** vel **γουβ.** gobio (et cobius sim.), musculeus. Cf. cubio.

*κώδειον vel -διον capitellus papaveris, caput papaveris, papaver, papaveris flos, - ἀγρίον papaver agrestis.

κωδίκιλλος codicillus.

κώδιον corium, pellis.

κώδων tintinnabulum, tintinnaculum, tintinnus.

κωδώνιον tintinnabulum.

Κωκυτός Cocytus.

κωλέντερον (κολ. cod.) longao.

κωλέος colyphium.

κωλήν colyphium.

κωλικός colicus.

κῶλον: - ἀνθρώπου artus 2., inter-nodium, - ἄλγον II, 357, 29 s. interpr., κῶλα natis (-es), cf. κῶλος.

κῶλος culus. Cf. κῶλον.

κῶλυμα interdictum, prohibitum.

κῶλυσίς interdictum.

κωλυτικός arcivus, -όν prohibitorium, -οί prohibendi.

κωλύφιον cf. colyphium (expl. genus carniū, iunctura coxae, κωλήν, κωλέος), pulpīdinem.

κωλύω arceo (id. parceo = porceo?), coerceo, prohibeo, reprimō, summoveo, veto, κῶλυσον apēt (ape), κωλυθέντες et κωλυμένοι prohibiti.

κωμάζω comisor.

*κωμάκτωρ v. κομάκτωρ.

κώμαρχος magister vici. Cf. comarchus (expl. princeps villae).

κωμαστής lascivus, procax.

κώμη castellum, viculus, vicus, villa (cf. p. 438). Cf. οἰκονόμος.

κωμηδόν vicatim.

κωμητής vicanus.

κωμητικός vicanus.

*κωμιακή (?) cf. cuniaca (expl. ancilla de castello).

κωμικός cf. comicus. Cf. χάρις.

κωμόπολις conciliabulum, municipium (cf. comopolis), oppidum.

κῶμος comisatio, comisatum, ἐπί -ον comisatum.

κωμύδριον villa, villula.

κωμωδία comoedia, fabula.

κωμωδός comoedus.

κωμωδῶ fabulator (-o).

κῶνείον et κ. φάρμακον cicuta. Cf. σπέρμα.

*κωνόκαρπος nucleus pini, nux pinea.

κῶνος nucleus. Cf. conus (expl. summū pars galeae, crista, iuba, crepita-culum, fructus vel hasta cupressi).

κωνοφόρος conifer.

κωνωπέιον vel -πιον culiculare. Cf. conopeum (expl. rete muscarum, basterna vel sella Alexandrina, stragulum vel superlectile).

κωνώπιον 1. culiculus.

κωνώπιον 2. v. κωνωπέιον.

κῶνωψ culex, εἶδος κῶνωπος curculio.

κῶπη remus (cf. p. 438), tonsa. V. θέναρ, σκαλιός, στρωφωτήρ.

κωπηλασία remigium. Cf. remex.

κωπηλάτης remex.

κωπηλατῶ remigo.

*κωποξύστης remorum rasor.

κῶρος circius, corus. Cf. χῶρος.

κωρυκίς pera.

κῶρυκος pera.

*κωτιλία adulatio, ambitus, -αι blandi-

κωτίλος blandus. [tine.]

*κῶφαγρος ruppo rusco, rusco. Cf. κούφαρος.

κωφός mutus, surdus.

Λ.

λαβή ansa, capulum, manubrium, - ἄσπί-δος arduus (cf. etiam ancyla), - δακτύ-λου acerrale (v. p. 434), - μαχαίρας et μαχαιρίον et ξίφους capulum.

*λαβίριον v. λεβίριον.

λαβίς tendicula. Cf. acerrale p. 434.

λάβραξ (ὁ ἰχθύς) lupus (et l. marinus).

λάβρος edax.

λαβυρίνθος cf. labyrinthus.

λάγανον: -α tractum (-a). Cf. lagana (expl. πόπανα).

λαγρός laxus, -όν fluxum.

λαγών cessator, tricosus.

λάγειον (κρέας) et -εῖα leporina (et -um).

*λαγικός v. θριδαξ.

*λάγκη lanx.

*λαγκλίον lanx.

λαγνεῖα vel -νία ingluvies, luxuria.

λαγνεύει ganit.

λάγνος ganeo, -οι gulatores. Cf. helluo (λάχνος).

λαγός v. λαγώς.

*λαγοτροφέιον leporarium.

λαγύνιον lagoena.

λάγυνος ἡ lagoena. Cf. lacuna.

λαγχνῶνω emico, mico (cf. etiam mituo), -εἰ obtingit.

λαγώειον leporina (-um).

λαγών ilium sim.

λαγῶν et -α leporina (et -um).

λαγῶς et λαγός et λαγός lepus.

λαγωτροφ- v. λαγοτροφ-.

λάδανον mel in folio ulmi, spuma elephanti.

*λάδιον v. ἐλάδιον.